

BİNBİR ROMAN

Cilt: 5 - Sayı: 114 - 25 Kuruş

19 - Temmuz - Çarşamba - 1950

ARADIGIM KADIN

BİR BU EKSİKTİ. ŞİMDİ KARISININ YANINA O DA GELECEK..

NE BEDBAHTIM YARABBI... PAVLO... BÜTÜN BUNLARIN SEBEBİ SENSİN.

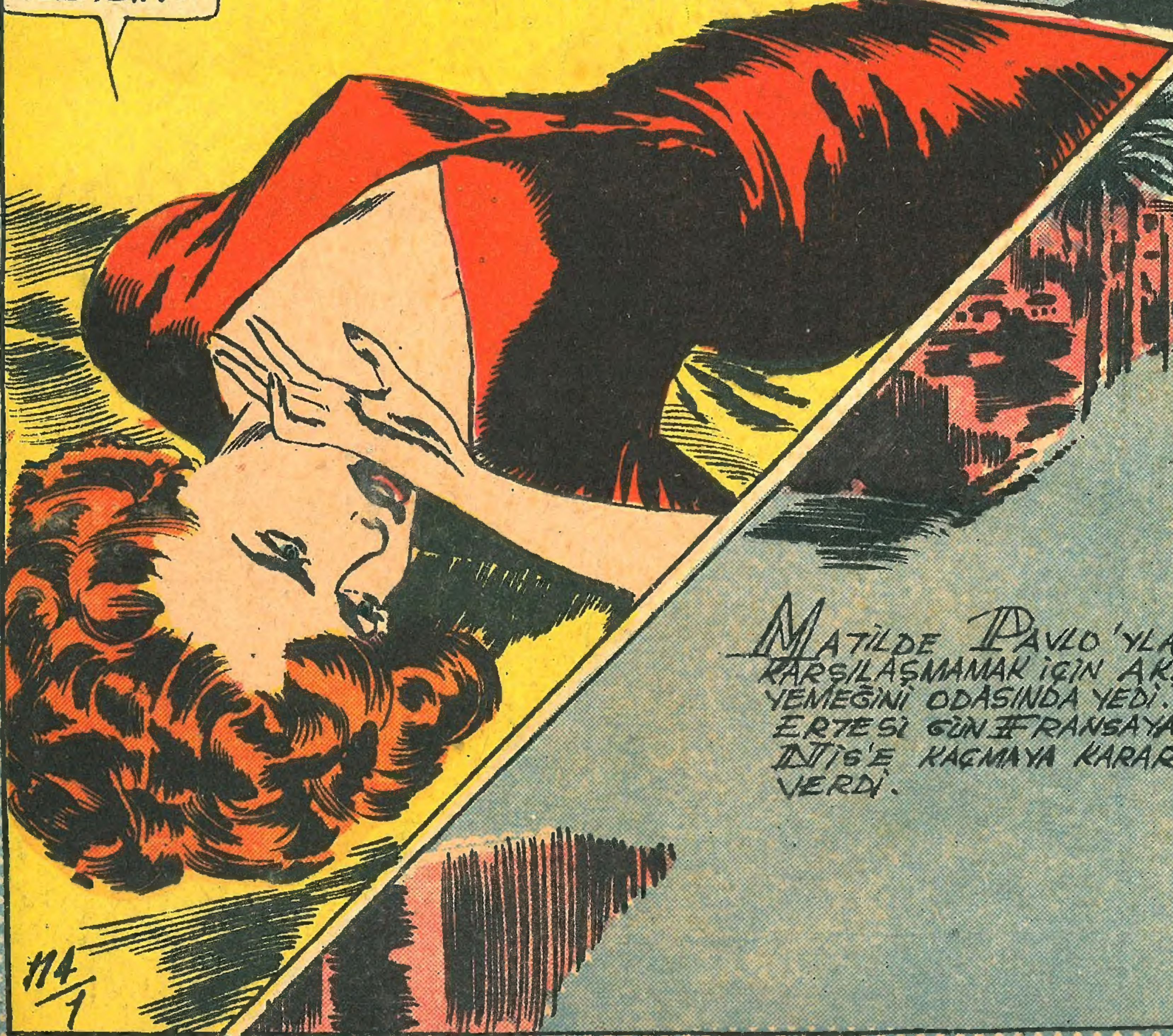
ONU GÖRMEK İSTEMİYORDUM ARTIK.. DERHAL BURADAN GİTMELİYİM. KARISININ YANINDA ONU MES'UT GÖRMEK. TENSE ÖLMİYİ TERCİH EDERİM..

AZ SONRA BURAYA GELECEK.. BENİMLE AYNI HAVAYI TENEFFÜS EDECEK.. AH ALLAHIM.. HER ŞEYE RAĞMEN ONU ÇOK SEVİYORUM. NE SERSEMİM BEN..

BAŞKA BİR YERE KAÇMALIYIM.. NİS'E GİDERİM

MATİLDE PAVLO'YLA KARŞILAŞMAMAK İÇİN AKŞAM YEMEĞİNİ ODASINDA YEDİ. ERTESİ GÜN FRANSAYA, NİS'E KAÇMAYA KARAR VERDİ.

PULMAN ADLI GEMİDE KENDİNE YER AYIRTI. OTELE DÖNDÜĞÜ ZAMAN HİZMETÇİ KIZ GÖZ KIRPTI.

GÜRDÜNÜZ MÜ MAZ MAZEL. MADAMINKİ GELDİ. GÜZEL BİR TIP..

MATİLDE KIPKIRMIZI KESİLDİ

HAYIR.. NEREDE?

BAHÇEDE.. BAKAR. SANIZ GÖRÜRSÜ. NÜZ.. BİR SAATTEN BERİ ORADALAR. HER HALDE ÇOK SE. VİŞİYDLAR.. İNSA. NIN HOŞUNA GİDİ. YOR DEĞİL Mİ?

HİZMETÇİ PENCEREYİ İŞA. RET ETTİ. MATİLDE BAKMADI

MARTINA LÜTFEN HABER VER. HESABIMI KESSİNLER..

DEMEL GİDİYORSU. NUZ MATMAZEL..

MATİLDE HAY. RETLE GERİ GEKİLDİ. HAYIR O DEĞİL.. PAULO DEĞİL.. BİR BAŞKASI...

KADINLA ERKER BAĞÇEDE BİR KANAPEYE OTURMUŞLAR BİRBİRLERİNE SARILMIŞ LARDI. KARI-KOCADAN ZİYADE SEVGİLİYE BENZİYORLARDI.

İELİNDE OLMADAN İÇİNİ BİR SEVİNÇ KAPLADI. EVLENMELERİNDEN AZ SONRA KARISININ BÖYLE SAN-REMUDA BAŞKA BİRERKEKLE KUCAKLAŞMA. SI MÜMKÜN MÜ HİÇ? BELKİ DE BİR AŞIENLA...

Düğün Hediyesi

Nakleden: S. DEMİRCİ

Anabelle hala, çini mavisi gözlerini kırıştırarak: «Bu ev sizin düğün hediyezi olacak, dedi. Fakat bir şartla; her hafta bir kenara on dolar koyacaksınız ve elli hafta sonra bana birikmiş bes yüz dolarınızı göstereceksiniz. Kabul mü?»

Eleanor, kocası Herbert Davis'e bakarak içini çekti. Bu haliyle ona, bekârlık günlerini bir kuruş bile arttırmadan geçirdiğini hatırlatmak istiyordu âdetâ. Zaten Herbert'e âşık oluşunun sebeplerinden biri de delikanlının cömertliği değil miydi. Fakat kocasının aşırı eli açıklığı yüzünden bu yepyeni ve modern evi kaybedecekleri korkusu da bir yumruk gibi boğazına tıkanıverdi. Zira yarım bin doları bir araya toplamak pek de kolay bir iş değildi.

Gerçi Herbert istikbalî parlak bir tüccardı ve elinden dünyanın otomobili gelip geçiyor, işgüzarlığı yüzünden sayısız müşteri kazanıyordu ama, zengin ve akıllı Anabelle halanın bu istediğini yerine getirebilecek miydi acaba?

Eleanor ve Herbert evlenir evlenmez küçük fakat zarif konforlu bir apartıman katına taşınmışlardı ve şimdi artık Eleanor bu parayı Herbert'e duyurmadan ve onun yardımına muhtaç olmadan gizlice de biriktirebilirdi. Böylece tam elli hafta sonra beş yüz doları Anabelle halaya gösterecek ve kocası da birden bire eve sahip olduklarını öğrenince kim bilir ne kadar çok sevinecekti.

O günden sonra Eleanor her hafta Herbert'den aldığı harçlığın on dolarını saklamaya başladı. Bunu yapabilmek için kendisini sıkıntıya soktuğu da olmuyor değildi ama, o gayesi uğrunda böyle fedakârlıkları çoktan göze almıştı.

Bir kaç ay sonra, bir gece, karı koca kendilerine oldukça pahalıya mal olan bir eğlenceden dönmüşlerdi. Herbert son zamanlarda yorgun ve mütecessis mânalar taşımaya başlayan bakışlarını Eleanor'a dikerek: «Aklım gene Anabelle halanın bize vâd ettiği şu mahut eve takıldı.» diye söylendi.

Eleanor içini çekti: «Onu ben senden çok düşünüyorum.»

Herbert: «O kadar parayı biriktirebilmek de kolay iş değil hani.» dedi.

Kadın başını salladı: «Haklısın.» Herbert yakasının düğmelerini çözmeye uğraşarak: «Her hafta en aşağı on dolar arttırmamız lâzım.» diye mırıldandı. «Vaziyeti bizden kötü olan evli çiftler bile bunu yapabiliyorlar. Biz neye yapamıyalım sanki.» Ümitle parlamaya başlayan gözlerini karısına dikmişti. «Ne dersin?»

«Senin harcıyacağından korktum da ondan sakladım, karıcığım!..»

Kadın acıklı bir sesle: «Ev sahibinden çok güzel Herbert, dedi. Hem birliyor musun, içinde de hiçbir şey eksik değil.»

«Kapıdaki zilin sesi de ne güzel..»

«Ya mutfağın kırmızı beyaz çinileri..»

«Hele yatak odasının duvarlarında ki resimler şahane doğrusu.» Bir an birbirlerine baktılar sonra Herbert elektrik düğmesini çevirdi ve çabucak yataklarına girdiler.

Ondan sonraki haftalarda Eleanor gizli oyununa devam etti. Anabelle ha-

la ise onların, verdiği nasihatları hiç tutmayıp hâlâ arsız çocuklar gibi para harcadıklarını görerek için için üzülmüyordu. Zira verdiği müddet handiyse dolacaktı.

Ellinci haftanın sonuna bir kaç gün kala Eleanor heyecandan titreyen parmaklarla gardrobunun kuytu bir köşesine sakladığı mücevher kutusunu çıkardı, kapağını açtı, tatlı yeşil renkli bir kâğıt demetinin yapraklarını teker teker elden geçirdi. Tam dört yüz elli dolarları olmuştu. Anabelle halanın yüzünün, bu parayı görünce şaşkınlıktan ne hale geleceğini düşünüp için için fıkırdadı. Hele bunun Herbert'e ne büyük bir sürpriz olacağını düşündükçe sevincinden kabına sığamıyordu.

Elli hafta saati saatına dolunca Eleanor dışından tırnağından arttırarak biriktirdiği parayı dikkatle çantasına yerleştirdi ve doğruca serveti saman sahibi halasının evinin yolunu tuttu.

✱

Anabelle hala gümüş renkli başına esefle salladı: «Evet! dedi, para tamam, ama geç kaldın kızım, bu günün Pazar olduğunu unuttun galiba, halbuki ellinci haftanın sonu dündü.»

«Yani... yani... şimdi ev bizim olmayacak mı?»

«Gayet tabii!. Dikkatsiz insanların âkibeti budur işte.»

Dünyalar Eleanor'un başına yıkılmıştı; paralarını topladı ve kötü biten rüyasına ağlayarak oradan ayrıldı. Bütün ümitleri, hayalleri hep yıkılmıştı.

Eve döndüğü zaman kocasının yüzüne bakmaya bile cesaret edemiyordu. Kendini ona karşı da suçlu hissediyordu her nedense. Fakat Herbert karısını gayet neşeli bir tavırla karşıladı ve hemen elindeki kâğıdı uzatarak: «Şuna bir bak hele, dedi. Her halde hoşuna gidecek...»

Eleanor'un hayretten büyüyen gözlerle okuduğu bu kâğıtta, artık bir ev sahibi oldukları hukukî terimlerle ifade edilmekteydi.

«Fakat Herbert...» diye kekeleyecek oldu ama adam bu sefer de onun önüne üstünde Herbert David adı yazılı, içinde de 500 dolarlık bir hesaba ait kayıtları bulunan bir banka defteri sürünce kadıncağız küçük dilini yutacaktı neredeyse. Bu paranın hepsi bir gün önce sahibi tarafından geri alınmıştı.

Herbert Eleanor'a: «Bu parayı sana haber vermeden biriktirdiğim için beni affet, karıcığım, diyordu. Onun varlığını öğrenince, alıp harcayacağından korkmuştum da...»

Hiç Merak Ettiniz mi?

Bazı camlar niçin sıcağa karşı dayanıklıdır?

Alelade bir camı kuvvetli bir mikroskop altında gözden geçirirseniz onun mesamatla dolu olduğunu görürsünüz. İçine sıcak bir şey konduğu veya ateşe tutulduğu zaman bu cam çatlar veya kırılır. Çünkü ısınan taraftaki mesamat genişlediği halde ısınmayan taraftaki mesamat olduğu gibi kalır. Yemek pişirmek için kullanılmak üzere yapılan kâseler hususî surette imâl edilir ve bu mesamat ortadan kaldırılır. Böylece hararet, kâsenin her tarafına aynı derecede yayılır. Bu kâselerden bazıları kırmızı ateş halini alıncaya kadar kızdırılıp da içine derhal buzlu su dökerseniz bile hiçbir şey olmaz.

Tüylerini yalayan kedilerin endişeleri daima temizlik midir?

Hayır. Kediler çoğu zaman vitamin D almak için tüylerini yalarlar. Bazı bezlerden tüylere ifraz edilen yağ, ultraviyole şua-larına maruz kaldığı zaman vitamin D halini alır. Tabiatın kedileri temiz tutmak için yaptığı büyük ve akıllara durgunluk veren bir kurnazlık!

Bütün çocuklar mavi gözlü mü doğarlar?

Hayır. Yeni doğan çocukların gözleri gerçi daima mavimsi görünür, ama onların da gözlerinin renkleri büyükler kadar muhtelifdir. Bir çocuğun gözleri büyüyünce ne renk olacaksa doğduğu an da o renktir. Fakat gözün sathındaki buğu, bizim ha-

kikî rengi görmemize mâni olur. Sonradan göz berraklaşınca mavimsi buğu kaybolur ve gözün hakikî rengi meydana çıkar. Yani hiçbir insan doğuştan mavi gözlü olup da sonradan elâ göz peyda etmez!

Saatinizin muvazene tekerleği günde kaç defa ihtizaz eder?

Saatiniz oldukça modern bir şeyse muvazene çarkı 24 saatte takriben 10 mil gider. Saatin arka kapağını çıkardığınız zaman öne arkaya döndüğünü gördüğünüz küçük çark saatte 18,000 defa yani günde yarım milyon defa ihtizaz eder. Siz evinizden bir gün bile çıkmamış olsanız saatinizin bu çarkı 25 senede 90.000 millik yol katetmiş olur.

BİN BİR ROMAN

Her hafta çarşamba günleri çıkar hikâye ve roman mecmuası

ADRES: TÜRKİYE YAYINEVİ

Ankara cad. No: 36 - İstanbul

ABONE: Yıllığı (50 sayı) 12 lira

6 aylığı (25 sayı) 6 lira

Sahibi: TAHİRİN DEMİRAY

Yazı işlerini fiilen idare eden:

CELAL DEMİRAY

Basıldığı yer: TÜRKİYE BASIMEVİ

Step tekrar Ronni'ye dönerek: — Ha, başka bir şey daha var, mahkemenin icra edildiği gün orada hazır bulundunuz mu? diye sordu.

Ronni:

— Evet, hattâ karar verildiği anda bile oradaydım... Zaten yalnız üç gazete muhabiri içeriye bırakılmıştı. Bunlardan biri bendim. dedi.

Step aksi bir çehre ile ona baktı. Kendisinden daima korkan buna mukabil mahkeme hükmünün verileceği gün korkmayarak orada hazır bulunan bu adamı bir türlü anlayamamıştı. Doktora dönerek:

— Size şimdi Moropulos ile Solt'un vaziyetlerini anlatayım. Biz hepimiz aynı çatı altında çalışan insanlarız. Solt bizi alt etmek istedi ama buna muvaffak olamadı. Moropulos ile ben bazı ticari işler yaptık. Bu itibarla muhafazası icap eden birçok evrak ve mektuplarımız vardı. İşte bu maksatla Solt şifresi yalnız üçümüz tarafından bilinen bir kasa yaptı. Moropulos ölünce bu kasayı polisin elinden kaçırmıştı düşünmüştüm, fakat geç kaldım. Polis benden evvel kasayı müsadere etmiş bulunuyordu. Ama polis onu açmağa değil ona dokunmağa bile cesaret edemiyor. Şifreyi bilmeyen bir adam kasayı açmağa uğraşacak olursa içindekiler derhal mahvolur. Şimdi kasa, polis müzesinde bir kenarda duruyor-muş.

Mervil telâşla:

— Peki ya Solt bu kelimeyi söylecek olursa?

Diye sordu.

Step:

— İşte o bu işi yapmaz. Sır verir ama ser vermez, babacan bir adamdır. Artık bugünkü toplantımızı burada bitirelim! diyerek ayağa kalktı ve önünde duran kâğıtları iterek:

— Bu evrakı burada bırakacağım. Bir kere siz de gözden geçirirsiniz. Sonra yarın sabah kahvaltısını sizde yapmak isterim Mervil. İnşallah bu sefer Beril'in başı ağrımaz. Akşam için tiyatrodan bir loca kapattım. Doktor şaşırması bir vaziyette:

— Ama son zamanlarda Beril maalesef her zaman evde bulunmuyor.

— Şu halde yarın sabah tekrar görüşürüz.

Diyen Step süratle kapıya doğru ilerledi.

Evden çıktığını duyan Ronni serbest bir nefes alarak:

— Çok şükür! dedi.

XXXIV

Eve ziyaretçi gelir gelmez François derhal sokağa çıktı. Efendisinin evine taze ve neşeli bir hava geldiğinden dolayı çok memnundu.

Ronni'nin evinin zili çalındığı vakit kapıyı hemen kendisi açmış fakat genç kızın hoş gitmiyen bakışlarına hayret ederek korkup derhal evi terketmişti.

Ronni, şaşarak gibiydi:

— Ama Beril beni böyle habersizce ziyaretin ile müşkül mevkie koyuyorsun. Niçin geldin? Biraz evvel Step de burada idi... Şayet birdenbire geri dönerse! İhtiyatsız hareket ettin! Bari yanına birini alıp ta öyle gelse idin olmaz mı idi?... dedi.

Halbuki Beril her ne pahasına olursa olsun Ronni'ye gitmeğe karar vermiş, ona gitmenin bir hata olduğunu bildiği halde gelmiş ve bu arada yanına birini almağa hiç te düşünmemişti. Düşüğü bu çukurdan kurtulmak için eline geçen son bir saman çöpünü de tutmuştu. Ronni bu kızı kurtarması icap ederken ondan yüz çevirmişti. Fakat genç kız her ne kadar nefsine galebe etmeğe çalışmış

ise de muvaffak olamamıştı ve pek elim bir hakaret görmüş olmasına rağmen Ronni'yi seviyordu. Bu, garip bir sevgiydi. Ambrozda ideal erkeği görüyordu. Ronni ise kendisine yakışan gençlikteydi. Herhalde yapmaya karar verdiği işi Ronni'siz yapamayacağını anlıyordu... Bu uğurda Ronni'yi affa bile kendini hazırlamıştı. Kimbilir, belki Ronni'yi anlayamıyordu. Belki de Ronni okadar fena bir adam değildi.

Beril:

— Kalbinizi kırdığımdan dolayı çok müteessirim; dedi ve sonra bütün cesaretini toplayarak titrek bir sesle devam etti:

— Ronald, sen benim Step'le evlenmemi elbette istemezsin değil mi? Bu evlenmenin benim için ölümünden beter olacağını da herhalde

— Step aslında fena bir adam değildir. Beril hakikaten senin kendini bu kadar unutacağını hiç düşünmemiştim. Evvelâ sen bu hareketini münasip görüyor musun?

— Fakat Ronni yanılıyorsun; benim bildiğime göre Step pek müthiş bir adamdır. Onun ne kadar müthiş bir adam olduğunu hoş sen de benim kadar bilirsin. Haşin ve kaba âdeti hayvan gibi bir adamdır, hem de idrâki olan korkunç bir hayvandır, Ronni.

Sen niçin benimle evlenmek istemiyorsun? Seni seviyorum ve sevmek mecburiyetindeyim. Sana hürmet etmeği de öğrenirim. Ronni bütün bunları sana söylerken izzeti nefsimden fedakârlık yaptığımı da ilâve edebilirim. Söyle niçin cevap vermiyorsun.

Beril bunları söylerken Ronni onu kolları arasına almış...

bilirsin...

Beril bunları Ronni'ye rica tarzında söylüyordu. Ama Ronni, bu sözleri hiç te üzerine almak istemiyor ve lâkaydane dinliyordu. Genç kıza izdivaç vaadinde bulunmuş olduğunu âdeti unutmuştu. Beril şöylece devam etti:

— Ben senin ile aramızda evvelce geçmiş olanlardan bahsedecek değilim. Sana vazifeni veya vaadini de hatırlatacak değilim yalnız...

Diye sözünü kesti. Ayağa kalktı. Ronni'ye doğru ilerledi ve eldivenlerini çıkardı. Ronni susuyor, onun konuşmasını bitirmesini bekliyordu.

Beril:

— Cevap vermiyorsun Ronni! dedi. Bu suretle beni de müşkül bir vaziyete düşürüyorsun. Herhalde Step'in benimle evlenmek istediğini pekâlâ biliyorsun değil mi?

Ronni başıyla tasdik etti. Beril sordu:

— Sen bunun benim için ne kadar elim olduğunu hiç düşündün mü?..

Beril bunları söylerken Ronni onu kolları arasına almış ve sıkıca sarılmıştı. Fakat bu esnada şayet Step birdenbire geri dönerse ne yapacağını düşünerek korkusundan alnından terler damlıyordu.

Beril devam ederek:

— Ronni, niçin benim bu ricamı kabul etmiyorsun? Bunu yapmakla beni hattâ babamı da bir felâketten kurtarmış olursun. Ronni sen benim halâskârım olacaksın. Senin ile evlenecek olursam sana sadık bir zevce gibi hizmet edeceğim. Ronni hakikaten bana bu iyiliği yaparsan, sana her türlü hizmeti yapmağa âmadeyim. Bunu sana söylemenin bana ne izzeti nefis fedakârlığına malolduğunu tasavvur edemezsin?

Ronni bu vaziyet karşısında korkmuştu. Titrek bir sesle:

— Fakat sevgilim. Ben nasıl olur da Step'in evlenmesine mâni olabilirim. Hem sonra, fena adam da değildir Hani... Onunla evlenirsen bahtiyar olacağını zannede-

rim. Vâkıa ben seninle evlenmeği çok isterim, fakat...

— Şu halde bu akşam benim ile beraber gel gidelim... Eğer gelirsen sana ebediyen minnettar kalacağım ve ondan sonra da Step beni bir daha bulamaz.

— Fakat Beril sen hep böyle delice konuşmak istersin.

Beril'in ümidi biraz kırılmıştı. Fakat yine ısrar ederek:

— Buradan beni al. Bu akşam bir tren Ostende'ye hareket ediyor; beraber gideriz Ronald! Eğer benim ile beraber gelirsen seni çok hem de pek çok seveceğim sana ebediyen minnettar olacağım. Ne olur beni bu müthiş adamdan kurtar! dedi.

Ronni korkusundan deli gibi olmuştu. Bir ara Beril'i kabaca kendinden itti.

— Sen galiba ne söylediğini bilmiyorsun Beril. Eğer ben sana uyup böyle bir delilik yapacak olursam Step beni derhal öldürür. Senin beni sevdiğin kadar ben de seni seviyorum, Beril. Fakat Step'in evlenmesine, mâni olmak elimden gelmez.

Beril'in son ümidi de boşa çıkmıştı. Artık her şey fidesizdi. Ronni nihayet Ronni idi; başka bir şey, cesur bir erkek olmasına da imkân yoktu!

Beril, bir an şaşkın duraladıktan sonra kendine geldi. Biraz evvel geçirdiği buhran, benzinin solukluğundan ve ellerinin titremesinden anlaşılmakta idi.

Kürkünü alarak:

— Şimdi ben gidiyorum. Bana taksi getirtmenize lüzum yok. Bu sefer istemez ve artık Moropulos'un fotoğrafını çıkaracağından korkmam. Eğer senin korkaklığından istifade etmeni düşünse idim. Seni tehdit eder, zorla yola getirdim. Lüzum görmüyorum Ronni!

Beril birdenbire Ronni'nin eli içinde bulunan elini çekti.

XXXV

Günler ne kadar da çabuk geçiyordu. Beril bir cumartesi günü öğlşden sonra Sir John Makston'dan bir mektup aldı.

«Mahkeme kararının verildiği günden beri dostumuzla üç kere görüştüm. Onun önümüzdeki salı günü aramızdan ebediyen ayrılacağını biliyorsunuz. Size onun hakkında bilmediğiniz başka daha ne söyleyeyim Beril? Artık benim en sevdiğim dostlarımdan biri olmuştur! Bunu size burada yazı ile ifade edemeyeceğim; evet onunla samimi iki dost gibiyiz. İdam edileceği günün sabahı, kendisini ziyaret edeceğime söz verdim.

Dün sizden ve Kristin'den. Yani Mis Kolebruk'dan bahsetti. O kadar neşeli ve sakın bir şekilde konuşuyordu ki şaşıyorum. Bütün hapishane memurları da kendisini çok seviyorlar. Gayet sert ve aksi olan hapishane kapıcısı bile ondan sitayişle bahsediyor. Ambroz istikbale sükûnetle ve itimatla bakmaktadır. Papas muavini onu ekseriyetle ziyaret ediyor ve Ambroz da onun telkinatını dikkatle ve alâka ile dinliyor. (Arkası 14. sayfada)

NAT PINKERTON

42

EVİME NE HAKLA ZORLA GİRİYORSUNUZ.. DEFO-LUN

AZİZ MR. GONT... NE İÇİN GELDİĞİ-MİZİ BİLSENİZ BİZİ KOVMAZDINIZ.. SİZE ELLİ BİN DOLARI VERMEYE GELDİK.

NAT.. DELİ Mİ OLDUN ?

NAT OLA-MAZ.

DURUN.. BU İŞİ BA-NA BIRAKIN..

MADELON HÂLÂ BİRAZ İSYANKÂR.. AMA ELİN-DEN BİRŞEY GELMEZKİ VAZİYET MEYDANDA.. SİZ KAZANDINIZ. PA-RAYI VERMELİ-YİZ.

TAMİ BİR CENTİLMEN GİBİ KONUŞUYORSUNUZ MR. PINKERTON.. OTUR-MAZ MİSİ-NİZ ?

HERİFE PARA VERECEĞİ-Nİ VADEDİYOR.. NASIL OLLUR ? BANA YARDIM EDECEĞİNİ SÖY-LEMİŞ-Tİ.

SABREDİN.. BEN NAT'I SİZDEN İYİ BİLİRİM. MÜCA-DELEDEN ÇABUK VAZ GEÇMEZ.

YALNIZ.. UFAK BİR MESELE VAR MR. GONT MADELON ELLİ BİN DOLARI DERHAL BULAMAZ. TABİİ... ONA BİR MÜHLET VERME-NİZ LÂ-ZİM..

YOD.. PİN-KERTON BE-Nİ BÖYLE ATLATAMAZ. SINIZ. SEKİZ DE GAZETE-CİLERLE KONUSUYORUM.

SİZ BİLİRSİNİZ.. HEMEN SÖYLEMEK LE BİR SER-VET KAYBEDE-CEKSİNİZ. HAL. BUKİ BİRAZ BEKLERSE-NİZ..

BU KONUŞMA-DAN SONRA SİZİ ŞANTAJ LA İTHAM E-DECEĞİMİZİ BİLİYOR MU-SUNUZ ?

HAYIR PINKERTON.. PAGAN LI HİKAYESİ TİYATROM İÇİN BAHA Bİ-ÇİLMEZ BİR REKLÂM OLACAK.. BU REKLÂMDAN İSTİFADE ETMİYORUM TAZMİNAT İSTİYORUM.

MAMAFİH PAGAN'IA KIRK SEKİZ SAATLIK BİR MÜHLET VERİ-YORUM GAZE-TECİLERLE KONUŞMAK DAIMA ELİM DE

KABUL EDİYO-RUZ..

NAT.. O ALÇAK İLE NASIL PAZARLIK EDE-BİLDİN ? AŞ-KOLSUN DOĞ-RUSU..

BEN DE SA-NA GÜVEN-MİŞTİM. HAL. BUKİ SEN PARA VADET-TİN..

BIRAKIN DA ANLA-TAYIM.

GONT'A PARA VADETTİM. ÇÜNKÜ ZAMANA İHTİYACIMIZ VAR. ONU OYALA-MAK LÂZİM. 48 SAAT İÇİNDE HELBET BİR ÇARESİNİ BULU-RUZ. ŞİMDİ İŞE BAŞLA-MALI..

BENİM DE TİYAT-ROYA GİT-MEM LÂ-ZİM.

ELLİ BİN DOLARCIK İÇİN BU KADAR MÜNA-KAŞA EDİ-LİR Mİ ?

VAZİYETİN PARLAK OĞ-LUM GONT. AMA BİR DÜŞÜNEYİM. İŞİN PÜF TARAFI VAR MI ?

... KÖR KADIN.. KENDİ-Nİ RAHATSIZ ETTİĞİMİ SÖY-LERSE İŞ POLİSE AKSEDE-BİLİR. ONU SUSTURMALI.

ARKASI VAR

114

1949, King Features Syndicate, Inc., World rights reserved.

1949, King Features Syndicate, Inc., World rights reserved.

8-5

«Parmaklarımın arasından kayan kabartma şekiller, görmiyen gözlerimin önünde canlanıverdiler işte!...»

Karanlıkta Gören Gözler

Nakleden: Selma Büket

Candy Bess kalın paltosunu sırtına geçirdi ve eski şalını da başına sarak dışarı çıktı. Soğuk ve ıslak Kasım gecelerinden biriydi. Yüksek binaların ve otomobil fenerlerinin ışıkları da yağmurun mütemadiyen yıkadığı sokakta akisler yapıyorlardı.

Bir müşteri, şemsiyesini vücudüne biraz daha yaşlaştırmak durdu ve Candy'den bir paket çiklet isteyerek: «Hava çok fena, diye söylendi. Bu yağmurda sokaklarda dolaşırken ne çok üşüyorsun kimbilir?...»

Candy Bess zayıf omuzlarını silktilti: «Ben daha kötü havalarda bile işimi bırakmam, bildiğiniz gibi, geçimim bu yoldan çünkü.»

Adam elini cebine soktu ve: «Şimdi, dedi. Bu paraların ne olduklarını söyleyebilirsen hepsini sana vereceğim.» Candy Bess'in mahir parmakları için bu yuvarlak maden parçalarının üstlerini okumak işten bile değildi. Hemen: «Üç Buffalo nikeli ve iki Linkolin penisi» diye cevap verdi ve her zaman olduğu gibi beşini birden cebine attı.

Çok geçmeden Candy'nin yanına nane şekeri almak isteyen bir müşteri daha sokuldu. «Bunları tanıyabilir misin Bess?» Kız parmaklarının söylediğini çabucak adama nakletti: «Üstünde kartal bulunan bir çeyrek. Çok teşekkür ederim.» Müşteri: «Senin parmaklarında mutlaka gözler var, dedi. Hem de karanlıkta bile gören gözler.»

Candy bir aralık köşe başındaki büyük binanın saçağının altına çekildi. Bardaktan boşanırcasına yağın yağmurun farkında bile değildi sanki. Sokaklar, sağa sola koşuşan telaşlı bir kalabalıkla doluydu. Herkes evine, yahut da tiyatroya, gece kulüplerine veya partilere gidiyordu.

Candy'nin dünyayı görüşü hiç de başkalarınınkine benzemezdi. Ona göre bu âlem, muhayyilesinde ve parmak uçlarında yaşayan sihirli ülkenin tâ kendisiydi.

Müşterileri daima, uzattıkları paranın ne olduğunu sorarak hem eğlenir, hem de zavallının gönlünü hoş ederlerdi. Onları cevaplandırmak Candy için pek basitti, zira o kazançının çoğunu körler için yazılmış kitaplara yatırarak, sadece dünyevi hadiseler hakkındaki bilgisini genişletmekle kalmayıp, müşterilerine faydalı olma çalışırdı.

Bir polis ona doğru ilerledi. Miğferli başı ve parlak siyah muşambasıyla göz korkutan bir hali vardı. Candy Bess'in önünden geçerken yavaşladı ve birdenbire yumuşayan bakışlarını ona doğru çevirerek: «Çok fena bir gece, dedi. Ben senin yerinde olsam artık evime dönerdim. Böyle havalarda kaldırımlarda bile dolaşmak tehlikeli. Otomobillerin frenleri yağmurdan tutmaz olacak neredeyse...»

Bess şalına daha sarınarak: «Korkma Gallagher, dedi. Bana hiçbir şey olmaz. Hem evime dönersem, müşterilerim bensiz ne yaparlar sonra? Zaten ortalığın tenhalaşmasına da az kaldı.»

«Sen bilirsin Bess, ama gene de dikkatli ol. Kaldırımların sokak tarafına pek yaklaşmasan iyi edersin. Yanlışlıkla dükkânlardan içeri dalmamak şartı ile hep duvarların dibini takip et, olmaz mı?»

Candy Bess kızmıştı: «Sen kendi işine baksana.» Ve sonra dönüp bağırmaya devam etti: «Nane şekleri, çikolatalar, çikletler, taze bonbonlar!»

Yağmur, buzdan ipikler gibi Candy'nin yüzünü kamçıliyordu. Kadın bir ara, Gallagher'in gittikçe uzaklaşan ayak seslerini dinledi ve omuzlarını silkerek yürüdü.

Birdenbire keskin bir fren gıcırıtısına karışan bir ses kulaklarını tırmalayiverdi. Birisi: «Hey! diyordu, yakına gel de şekerlerini görelim.»

Candy Bess, Gallagher'in ihtarını hatırladı. Fakat hiçbir müşteriyi geri çevirmek onun âdeti değildi. Tam sesin, otomobili içinde olduğunu tahmin ettiği sahibine ulaşabilmek için kaldırımlardan su hendeğini aşarak bir kaç adım ilerlemesi lâzım geldiğini kestirirken, öteki tekrar bağırdı: «Bu tarafa... Buraya geleceksin!» Bess, adamın kaldırımın

kenarına neden yanaşmamış olduğunu düşündü. Anlaşılan, rüzgâr gibi gelip geçen otomobil ve kamyonların arasından sıyrılıp kendine yol açamamıştı. Derken gülünç bir şey görmüş gibi kahkahalar atan genç bir kız sesi işitti. Bu da kendisini çağırmanın arkadaşı olmasıydı. Ağır ağır ilerliyen Bess'in hassas kulakları onların yanına sokulmuş olduğunu haber vermekte gecikmedi ve genç adam şekerlemeleri beğendi. Candy Bess de genç iken onları çok severdi!

«İnsanlar ne kadar insafsız olmuş, diye düşündü. İhtiyar bir kadın böyle yağmurlu bir gecede sokağın ortasına kadar getirilir mi hiç? Maamafih...»

Birdenbire arkasında, onu aşağıya doğru bastıran müthiş bir ağırlık yükleniyor gibi oldu. Parmakları bir anda ince ve düz bir madeni levhayı yakaladı, sonra o da avcundan kaydı ve kadın kendini kaybetti.»

Kısa süren korkunç bir kâbustan uzaklaşır gibi ayılınca, ılık bir odada, rahat bir yatağın üzerinde olduğunu hissetti. Başında duranlardan biri, kımıldadığını farkederek tatlı bir sesle: «Burası hastahane, ben de doktorum, dedi. Sizi genç bir kızla, bir delikanlı getirdi. Kaza yerine tam vaktinde yetişen dostunuz Gallagher de yanınızda...»

Bess çabucak polisin sesini tanıdı. Gallagher: «Eğer istersen Bess, diyor-du. Seni yolun orta yerine çıkaran bu genç adamı hemen tevkif edelim.»

Bess kül renkli başını salladı ve: Beni buraya kadar getiren de o değil mi? diye sordu. Hem o sadece biraz şekerleme satın almak istemişti ve bilirsin ki ben hiç bir müşteriyi geri çevirmem...»

Delikanlı ona teşekkür etti. Doktor da eğer tavsiyelerini tutarsa, kırılan bacağının birkaç hafta içinde tamamiyle iyileşebileceğini söyledi. Bu yumuşak yaktan ayrılmamak Candy'nin canına minnetti zaten...

Gallagher hiddetle homurdanarak: «Sana çarpan o herifi elime geçmekten Allah korusun, Bess, dedi. Ona öyle güzel bir ders vereceğim ki ömrünün sonuna kadar unutamayacak. Bu gençler de karanlıkta arabanın numarasını alamamışlar. Sokaktaki lâmbaları sıklaştırmaları için belediye reisine kadar çıkacağım, val-

(Arkası 14. sayfada)

ESRARENGİZ TELGRAFLAR

Nakleden: Leylâ BEKEM

Vakit gece yarısını geçiyordu. Birden kapının zili acı acı çalındı. Leonhard uykusundan sıçrayıp doğruldu, gözlerini uğuşturdu. Bu saatte gelen saygısız kimdi acaba? Herhalde Hans'tı. Kardeşi Hans modaya uygun olsun diye Jonny ismini kullanan, en pahalı sigaraları için, ters yüz edilmiş elbise nedir bilmeyen, gece kulüplerinin baş müşterisi, züppe, çapkın, olmadığı halde bol keseden harcayan bir delikanlıydı. Herhalde yine barların birinde oynamış içmiş parasız kalmıştı. Borç almağa gelmişti. Fakat sabahın ikisinde mi gelinirdi? Pansiyonun sahibi Madam Haubenberg afeş püskürecek. Pijamasının üzerine ropdöşambrını giyip kapıyı açtı. Fakat Jonny'nin günahına girmişti, gelen postacıydı. Leonhard'ın merakattan heyecandan dizlerinin bağı çözöldü. Bu saatte bir telgraf. «Hayır! der inşallah!» diye mıldandı. Aklına fena fena şeyler geldi. Philomena teyze ölmüş? Fritz amca kazaya uğramış? Titriyen parmakları ile telgrafi açıp okudu. O kadar dalgındı ki Madam Haubenberg'in yanına yaklaştığını, omuzunun üzerinden telgrafi okuduğunun farkına bile varmadı. Hattâ, Madam kâğıdı elinden alıp ışığın altına doğru yürüyünce dahi ses çıkarmadı.

Telgrafta, «Dikkat. Havuç vitamindir.» diye yazılı idi. Altında imza yoktu. Madam bu satırları okuyunca şaşırıp kaldı. Zeki bir kadındı. Fakat

zekâsı burada ıstop etmişti. Mösyö Leonhard'a,

Herhalde bunda bir yanlışlık olacak. Hemen bir postahaneye gidip sorun. diye tavsiyede bulundu.

Postahane de memur omzunu silkilip,

Bunda yanlışlık filân yok beyefendi, dedi. 23.15 de Znaim'den verilmiş. Bizde şaştık ama...

Eve döndüğünde saat dörde geliyordu. Kapıdan girerken Madam Haubenberg ona bir ikinci telgraf uzattı. Leonhard ve onun omuzu üzerinden Madam,

«Havuç barsakları düzeltir.» diye hayretle okudular.

Bir kaç saat içerisinde telgraflar altıyı bulmuştu. «Havuç kadife gibi yumuşak bir cilt yapar.», «Sabah akşam ikişer çiğ havuç yiyiniz.», «Havuç salatası, ağzınıza lâyk.», «Sarımsaklar Znaim havuçlarını tercih ederler.»

Leonhard neredeyse aklını oynatacağı. Bu telgraflar yüzünden bütün gece uykusundan olmuştu. Madam da merakından gidip yatamamış o da uykusundan kalmıştı. Telgrafları kâh Leonhard'ın omuzu üzerinden kâh elinden çekip okumaktan kendini alamıyordu.

Sabah olunca Leonhard uykusu ser-

semliği lie ağır ağır giyindi. Şapkasını başına geçirdi. Masanın üzerinde kocaman bir yığın teşkil eden telgrafları paltosunun cebine doldurup yazıhanesinin yolunu tuttu.

Leonhard mesai arkadaşlarının için için onunla alay ettiklerini görünce fena halde içerledi. Öğle vakti kardeşi Jonny'e danışmağa gitti.

Jonny telgrafları bir bir okuyup kahkaha ile gülmeğe başladı,

Amma da aptalmışsın Leonhard. Bunda merak edecek ne var sanki. Propaganda başka bir şey değil. Bilmez misin Znaim havuçları ile meşhurdur. Müşteri kazanmak için propaganda yapıyorlar. Güzel bir fikir doğrusu.

Ertesi akşam Jonny oturup kuzini Daisy'e bir mektup yazdı.

«Hakkın varmış. Philomena teyze trenle buradan geçerken istasyona gidip onu gördüğüm çok iyi oldu. Bilsen ne sevindi zavallı ihtiyarcık. Leonhard'a da bir telgraf çekmişti. Onu istasyonda göremeyince bittabii çok sinirlendi. Onu mirastan iskate edeceğini ümit ediyorum. Senden seçili Daisy'ciğim bahsederken evet demedi, fakat hayır da demedi. Ümitvar olabilirsin. Senin Znaim'li arkadaşına Leonhard'a yolladığı telgraflar için pek çok teşekkürler. Son gelen telgrafları, Philomena teyzeninki de dahil, açmadan sobaya atıp yaktı.

Saysız öpücükler

Jonny'

GİZLİ VAZİFE !..

GERDANIN BULUNDUĞU YERİNİ BİLİYDÜM. LENA TARİF ETTİ.

ARKADAŞLARINI BIRAKTILAR BİR SABAH BERLİN SOKAKLARINA ÇIKTILAR.

114

GERDA BÜTÜN GECEYİ UYU. MADAN GEÇİRDİ. LENAYI SERBEST BIRAKTI. FAKAT BOB'A YAKLAŞMASINI YASAK ETTİ. BOB BAĞLIYDI.

YİNE YAKLAŞTI. GREY OTUZ SOPA DAHA VUR.

YALVARIRIM.. ONA VU. RACAĞINA BANA VUR BİTTİ ZARALI.

OLMAZ.. BEN EMİR KULLUYUM.

GERDA BİRŞEY DÜŞÜNDÜ VE ARKADAŞI GREY'E DÖNDÜ

EĞER EŞ, DOST HİSİMİ NE YAPAR. AKRABANDAN KİMSE KALMISSA SON SE-LAMINI GÖNDER

RUSLARIN ELİNE CANLI GEÇ. MİYECE. GİT.

BİR VARİL BARUT GETİRİP HEP BERA BER NAHVOLACAĞIZ

PEKİ GERDA

LENA İLE BOB ÜMİTSİZLİĞE DÜŞTÜLER

ALIN YAZIM BÖYLE. İMİS.. BU HEN GEMEDE Ö. LÜMÜMÜZ DÜYÜLMÜZ BİLE

SENİ Ö. LÜME SÜRÜK. LEDİM AFFET

NE OLUR.. ONU BİR KERE ÖPEYİM. DEVAM EDİN HERŞEYİN MAHVOLMASINA AZ SEYKAL Dİ.

GRET.. YANINA YAKLAŞIRSA SENİ HİYANETİ VATANI. YEYLE SUÇLAN. DIRIRIM

BUNUN NE EHEM. MİYETİ VAR. YAKINDA AKRETE GÖCÜYÖRÜZ

EĞER ALLAH BİZİM TARAFIMIZI TUT. MU YORSA

GÜNA. HA Gİ. RİYOR. SUN..

GRET.. NE AL. ŞAK ŞEYİMİŞSİN. BENİ AKRETE BEKLEYENİN YANINA GİDİYORUM

SENİ BEKLİYOR.. EVASI DA YANINDA..

GERDA DELİRMİŞ GİBİ GREY'İN ÜZERİNE ATEŞ ETTİ.

BENİMİLE ALAY EDERSİN HA..

GERDA BUNLARIN HESABINI NASIL OLSA VERECEK.. SİN..

ÜZÜLMÜ.. BİRBİRİMİZE YAKIN OL. MASAK BİLE KALPLERİMİZ BİRBİRİNE BAĞLIYA

AH BOB. BU VAHŞETİ GÖRÜNCE ALMAN OLDUĞUNDAN UTANIYORUM.

ÖLMEDEN EVVEL TEKRARLIYAYIM. SENİ ÇOK SEVDİM LENA.. ÖLMESEYDİK SENİNLE EV. LENECEKTİM

SAĞOL BOB. RAHAT ÖLEBİLİRİM.

HAYDİ YE TER

114

DUR GERDA NE YAP. YOR. SUN..

SEN KİMSİN ? NE HABER GETİRİYOR. SUN ? RUSLAR SA. HİDEN BERLİNİ ALDI MI ?

BU GELEN JANINDI. VAZİYE. Tİ KAVRADI. LENA ONU TANDI

YALAN.. BİRKAC RUS GİRDİ. HEMEN ÖLDÜRÜLDÜ

ARKASI VAR

«Parmaklarımla arasından kayan kabartma şekiller, görmeyen gözlerimin önünde canlanıverdiler işte!...»

Karanlıkta Gören Gözler

Nakleden: Selma Büket

Candy Bess kalın paltosunu sırtına geçirdi ve eski şalını da başına sararak dışarı çıktı. Soğuk ve ıslak Kasım gecelerinden biriydi. Yüksek binaların ve otomobil fenerlerinin ışıkları da yağmurun mütemadiyen yıkadığı sokakta akisler yapıyorlardı.

Bir müşteri, şemsiyesini vücudüne biraz daha yaşlaştırmak durdu ve Candy'den bir paket çiklet isteyerek : «Hava çok fena, diye söylendi. Bu yağmurda sokaklarda dolaşırken ne çok üşüyorsun kimbilir?...»

Candy Bess zayıf omuzlarını silktili : «Ben daha kötü havalarda bile işimi bırakmam, bildiğiniz gibi, geçimim bu yoldan çünkü.»

Adam elini cebine soktu ve : «Şimdi, dedi. Bu paraların ne olduklarını söyleyebilirsen hepsini sana vereceğim.» Candy Bess'in mahir parmakları için bu yuvarlak maden parçalarının üstlerini okumak işten bile değildi. Hemen : «Üç Buffalo nikeli ve iki Linkolin penisi» diye cevap verdi ve her zaman olduğu gibi beşini birden cebine attı.

Çok geçmeden Candy'nin yanına nane şekeri almak isteyen bir müşteri daha sokuldu. «Bunları tanıyabilir misin Bess?» Kız parmaklarının söylediğini çabucak adama nakletti : «Üstünde kartal bulunan bir çeyrek. Çok teşekkür ederim.» Müşteri : «Senin parmakların da mutlaka gözler var, dedi. Hem de karanlıkta bile gören gözler.»

Candy bir aralık köşe başındaki büyük binanın saçağının altına çekildi. Bardaktan boşanırcasına yağın yağmurların farkında bile değildi sanki. Sokaklar, sağa sola koşuşan telaşlı bir kalabalıkla doluydu. Herkes evine, yahut da tiyatroya, gece kulüplerine veya partilere gidiyordu.

Candy'nin dünyayı görüşü hiç de başkalarınınkine benzemezdi. Ona göre bu âlem, muhayyilesinde ve parmak uçlarında yaşayan sihirli ülkenin tâ kendisiydi.

Müşterileri daima, uzattıkları paranın ne olduğunu sorarak hem eğlenir, hem de zavallının gönlünü hoş ederlerdi. Onları cevaplandırmak Candy için pek basitti, zira o kazancının çoğunu körler için yazılmış kitaplara yatırarak, sadece dünyevi hadiseler hakkındaki bilgisini genişletmekle kalmayıp, müşterilerine faydalı olmağa çalışırdı.

Bir polis ona doğru ilerledi. Miğferli başı ve parlak siyah muşambasıyla göz korkutan bir hali vardı. Candy Bess'in önünden geçerken yavaşladı ve birdenbire yumuşayan bakışlarını ona doğru çevirerek : «Çok fena bir gece, dedi. Ben senin yerinde olsam artık evime dönerdim. Böyle havalarda kaldırımlarda bile dolaşmak tehlikeli. Otomobillerin frenleri yağmurdan tutmaz olacak neredeyse...»

Bess şalına daha sarınarak : «Korkma Gallagher, dedi. Bana hiçbir şey olmaz. Hem evime dönersem, müşterilerim bensiz ne yaparlar sonra? Zaten ortalığın tenhalaşmasına da az kaldı.»

«Sen bilirsin Bess, ama gene de dikkatli ol. Kaldırımların sokak tarafına pek yaklaşmasan iyi edersin. Yanlışlıkla dükkânlardan içeri dalmamak şartı ile hep duvarların dibini takip et, olmaz mı?»

Candy Bess kızmıştı : «Sen keşki işine baksana.» Ve sonra dönüp bağırmaya devam etti : «Nane şekeri, çikolatalar, çikletler, taze bonboalar!»

Yağmur, buzdan ipikler gibi Candy'nin yüzünü kamçıliyordu. Kadın bir ara, Gallagher'in gittikçe uzaklaşan ayak seslerini dinledi ve omuzlarını silkerek yürüdü.

Birdenbire keskin bir fren gıcırıtısına karışan bir ses kulaklarını tırmalayiverdi. Birisi : «Hey! diyordu, yakına gel de şekerlerini görelim.»

Candy Bess, Gallagher'in ihtarını hatırladı. Fakat hiçbir müşteriyi geri çevirmek onun âdeti değildi. Tam sesin, otomobili içinde olduğunu tahmin ettiği sahibine ulaşabilmek için kaldırımlardan su hendeğini aşarak bir kaç adım ilerlemesi lâzım geldiğini kestirirken, öteki tekrar bağırdı : «Bu tarafa... Buraya geleceksin!» Bess, adamın kaldırımın

kenarına neden yanaşmamış olduğunu düşündü. Anlaşılan, rüzgâr gibi gelip geçen otomobil ve kamyonların arasından sıyrılıp kendine yol açamamıştı. Derken gülünç bir şey görmüş gibi kaha-kahalar atan genç bir kız sesi işitti. Bu da kendisini çağırının arkadaşı olmalıydı. Ağır ağır ilerleyen Bess'in hassas kulakları onların yanına sokulmuş olduğunu haber vermekte gecikmedi ve genç adam şekerlemeleri beğendi. Candy Bess de genç iken onları çok severdi!

«İnsanlar ne kadar insafsız olmuş, diye düşündü. İhtiyar bir kadın böyle yağmurlu bir gecede sokağın ortasına kadar getirilir mi hiç? Maamafih...»

Birdenbire arkasında, onu aşağıya doğru bastıran müthiş bir ağırlık yükleniyor gibi oldu. Parmakları bir anda ince ve düz bir madeni levhayı yakaladı, sonra o da avcundan kaydı ve kadın kendini kaybetti.»

Kısa süren korkunç bir kâbustan uzaklaşır gibi ayılınca, ılık bir odada, rahat bir yatağın üzerinde olduğunu hissetti. Başında duranlardan biri, kımıldadığını farkederek tatlı bir sesle : «Burası hastahane, ben de doktorum, dedi. Sizi genç bir kızla, bir delikanlı getirdi. Kaza yerine tam vaktinde yetişen dostunuz Gallagher de yanınızda.»

Bess çabucak polisin sesini tanıdı. Gallagher : «Eğer istersen Bess, diyor-du. Seni yolun orta yerine çıkaran bu genç adamı hemen tevkif edelim.»

Bess kül renkli başını salladı ve : Beni buraya kadar getiren de o değil mi? diye sordu. Hem o sadece biraz şekerleme satın almak istemişti ve bilirsin ki ben hiç bir müşteriyi geri çevirmem...»

Delikanlı ona teşekkür etti. Doktor da eğer tavsiyelerini tutarsa, kırılan bacağının birkaç hafta içinde tamamiyle iyileşebileceğini söyledi. Bu yumuşak yaktan ayrılmamak Candy'nin canına mimmetti zaten...

Gallagher hiddetle homurdanarak : «Sana çarpan o herifi elime geçmekten Allah korusun, Bess, dedi. Ona öyle güzel bir ders vereceğim ki ömrünün sonuna kadar unutamiyacak. Bu gençler de karanlıkta arabanın numarasını alamamışlar. Sokaktaki lâmbaları sıklaştırmaları için belediye reisine kadar çıkacağım, val- (Arkası 14. sayfada)

ESRARENGİZ TELGRAFLAR

Nakleden: Leylâ BEKEM

Vakit gece yarısını geçiyordu. Birden kapının zili acı acı çalındı. Leonhard uykusundan sıçrayıp doğruldu, gözlerini uğuşturdu. Bu saatte gelen saygısız kimdi acaba? Herhalde Hans'tı. Kardeşi Hans modaya uygun olsun diye Jonny ismini kullanan, en pahalı sigaraları için, ters yüz edilmiş elbise nedir bilmiyen, gece kulüplerinin baş müşterisi, züppe, çapkın, olmadıği halde bol keseden harcıyan bir delikanlıydı. Herhalde yine barların birinde oynamış içmiş parasız kalmıştı. Borç almağa gelmişti. Fakat sabahın ikisinde mi gelinirdi? Pansiyonun sahibi Madam Haubenberger ateş püskürekti. Pijamasının üzerine ropdöşambrını giyip kapıyı açtı. Fakat Jonny'nin günahına girmişti, gelen postacıydı. Leonhard'ın merakından heyecandan dizlerinin bağı çözüldü. Bu saatte bir telgraf. «Hayırdır inşallah!» diye mırıldandı. Aklına fena fena şeyler geldi. Philomena teyze ölmüş? Fritz amca kazaya uğramış? Titriyen parmakları ile telgrafi açıp okudu. O kadar dalgındı ki Madam Haubenberger'in yanına yaklaştığını, omuzunun üzerinden telgrafi okuduğunun farkına bile varmadı. Hattâ, Madam kâğıdı elinden alıp ışığın altına doğru yürüyünce dahi ses çıkarmadı.

Telgrafta, «Dikkat. Havuç vitamindir.» diye yazılı idi. Altında imza yoktu. Madam bu satırları okuyunca şaşırıp kaldı. Zeki bir kadındı. Fakat

zekâsı burada ıstop etmişti. Mösyö Leonhard'a,

— Herhalde bunda bir yanlışlık olacak. Hemen bir postahaneye gidip sorun, diye tavsiyede bulundu.

Postahane de memur omzunu silkilip,

— Bunda yanlışlık filân yok beyefendi, dedi. 23.15 de Znaim'den verilmiş. Bizde şaştık ama...

Eve döndüğünde saat dörde geliyordu. Kapıdan girerken Madam Haubenberger ona bir ikinci telgraf uzattı. Leonhard ve onun omuzu üzerinden Madam,

«Havuç barsakları düzeltir.» diye hayretle okudular.

Bir kaç saat içerisinde telgraflar altıyı bulmuştu. «Havuç kadife gibi yumuşak bir cilt yapar.», «Sabah akşam ikiye çig havuç yiyiniz.», «Havuç salatası, ağzınıza lâyık.», «Sarışınlar Znaim havuçlarını tercih ederler.»

Leonhard nerdeyse aklını oynatacaktı. Bu telgraflar yüzünden bütün gece uykusundan olmuştu. Madam da merakından gidip yatamamış o da uykusundan kalmıştı. Telgrafları kâh Leonhard'ın omuzu üzerinden kâh elinden çekip okumaktan kendini alamıyordu.

Sabah olunca Leonhard uykusu ser-

semliği lie ağır ağır giyindi. Şapkasını başına geçirdi. Masanın üzerinde kocaman bir yığın teşkil eden telgrafları paltosunun cebine doldurup yazıhanesinin yolunu tuttu.

Leonhard mesai arkadaşlarının için için onunla alay ettiklerini görünce fena halde içerledi. Öğle vakti kardeşi Jonny'e danışmağa gitti.

Jonny telgrafları bir bir okuyup kakhaha ile gülmeğe başladı,

— Amma da aptalmışsın Leonhard. Bunda merak edecek ne var sanki. Propaganda başka bir şey değil. Bilmez misin Znaim havuçları ile meşhurdur. Müşteri kazanmak için propaganda yapıyorlar. Güzel bir fikir doğrusu.

Ertesi akşam Jonny oturup kuzini Daisy'e bir mektup yazdı.

«Hakkın varmış. Philomena teyze trenle buradan geçerken istasyona gidip onu gördüğüm çok iyi oldu. Bilsen ne sevindi zavallı ihtiyarcık. Leonhard'a da bir telgraf çekmişti. Onu istasyonda göremeyince bittabii çok sinirlendi. Onu mirastan iskat edeceğini ümit ediyorum. Senden sevgili Daisy'ciğim bahsederken evet demedi, fakat hayır da demedi. Ümitvar olabilirsin. Senin Znaim'li arkadaşına Leonhard'a yolladığı telgraflar için pek çok teşekkürler. Son gelen telgrafları, Philomena teyzeni de dahil, açmadan sobaya atıp yaktı. Sayısız öpücükler Jonny'»

GİZLİ VAZİFE !..

GERDANIN BULUNDUĞU YERİ Yİ BİLİYDÜM. LENA TARİF ETTİ.

ARKADAŞLARINI BIRAKTILAR BİR SABAH BERLİN SOKAKLARINA ÇIKTILAR.

114

GERDA BÜTÜN GECEYİ UYUMADAN GEÇİRDİ. LENAYI SERBEST BIRAKTI. FAKAT BOB'A YAKLAŞMASINI YASAK ETTİ. BOB BAĞLIYDI.

YİNE YAKLAŞTI. GREY OTUZ SOPA DAHA VUR.

YALVARIRIM.. ONA VU. RACAĞINA BANA VUR BİTTİ ZARAR.

OLMAZ.. BEN EMİR KULLUYUM.

GERDA BİRŞEY DÜŞÜNDÜ VE ARKADAŞI GREY'E DÖNDÜ

EĞER EŞ, DOST HİSMİ NE YAPAR. AKRABANDAN KİMSE KALMISSA SON SELAMINI GÖNDER

SAKSIN GERDA.

RUSLARIN ELİNE CANLI GEÇMİYECEĞİZ.

BİR VARIL BARUT GETİRİP HEP BERA BER MAHVOLACAĞIZ.

PEKİ GERDA

LENA İLE BOB ÜMİTSİZLİĞE DÜŞTÜLER

ALIN YAZIM BÖYLE. İMİŞ.. BU HEN GEMEDE ÖLÜMÜMÜZ DUYULMAZ BİLE

SENİ ÖLÜME SÜRÜKLEDİM AFFET

NE OLUR.. ONU BİR KERE ÖPEYİM.

DEVAM EDİN HERŞEYİN MAHVOLMASINA AZ SEYHALTİDİ.

GRET.. YANINA YAKLAŞIRSA SENİ HİYANETİ VATANI. YEYLE SUÇLANDIRIRIM

BUNUN NE EHEM. MİYETİ VAR.. YAKINDA AHRETE GÖÜYÖRÜZ

EĞER ALLAH BİZİM THARAFIMIZI TUTMUYORSA

GÜNA. HA Gİ- RİYOR. SUN..

GRET.. NE AL. ÇAK SEYMIŞSIN.. BENİ AHRETTE BEKLİYENİN YANINA GİDİYÖRÜM

SENİ BEKLİYÖR.. EVASI DA YANINDA..

GERDA DELİRMİŞ GİBİ GREY'İN ÜZERİNE ATEŞ ETTİ.

BENİMİLE ALAY EDERSİN HA..

GERDA BUNLARIN HESABINI NASIL OLSA VERECEK.. SİN..

ÜZÜLME.. BİRBİRİMİZE YAKIN OL. MASAK BİLE KALPLERİMİZ BİRBİRİNE BAĞLIYA

AH BOB.. BU VAHŞETİ GÖRÜNCE ALMAN OLDUĞUMDAN UTANIYORUM.

ÖLMEDEN EVVEL TEKRARLIYAYIM. SENİ ÇOK SEVDİM LENA.. ÖLMESEYDİK SENİNLE EV LENECEKTİM

SAĞOL BOB.. RAHAT ÖLEBİLİRİM.

HAYDİ YE TER

DUR GERDA NE YAPİYORSUN?

SEN KİMSİN? NE HABER GETİRİYORSUN? RUSLAR SA. HİDEN BERLİNİ ALDI MI?

BU GELEN JANINDI. VAZİYETİ KAVRADI. LENA ONU TANDI

YALAN.. BİRKAC RUS GİRDİ. HEMEN ÖLDÜRÜLDÜ

ARKASI VAR

MANDRAKE

MANDRAKE YER ALTINDA
HİRSİZLERİN İKİ NÖBET.
ÇİBİNE YAKALANMA.
MAGA ÇALIŞTI.

FAKAT EN
SONUNDA
KİTİRDİ.
LAR.

10

MANDRAKE ELİNE GEÇİRDİĞİ SİLÂHI
ÇEVİRİNCE İKİ HAYDUT KAYIPLARA KARİŞ
TILAR.

KORİDORUN SONUNDA BİR
MERDİVEN GÖRDÜ: «BU BENİ
HELBET BİR YERE ÇIKAR-
RIR» DİYE DÜŞÜNDÜ VE
TIRMANDI.

MERDİVEN MANDRAKEYİ DARU'NUN BEKLEDİĞİ
YERE ÇIKARDI. MANDRAKE: «BU GECE BÜTÜN
ADAMLARINI TOPLA, BURAYA GELİN.. SERBEST
KALABİLMENİZ İÇİN TAM FIRSATI!» DİYE BAĞIRDI.
DARU ÜMİTSİZ BİR TAVIRLA BAŞINI SALLADI: «BİZ
DE SİLÂH NE GE-
ZER?»

BU SİHİRBAZIN YA-
NINDA BİR KADIN
VARMİŞ.. ONU BU-
LUP GETİRİN..
YOKSA BU HERİF
İLE BAŞA ÇIKAMI-
YACAĞIZ..

AZ SONRA REİSİN EMRİ YERİNE GETİ..
RİLDİ VE SİLÂHLİ BİR HAYDUT NAR
DANIN KARŞISINA Dİ-
KİLDİ.

ARKASI VAR.

114

GÖK SÜVARI

NEYE KENDİ LOKAN-
TANI KÖTÜLEMEK İŞ-
TİYORSUN? BURASI
DA PEK ALÂ BİR YER

SİZ BİLİRSİNİZ.. BEN SİZİN
İYİLİĞİNİZ İÇİN SÖYLÜYÖ-
RUM

İYİ BİR KADIN.. BİZİM
RAHATIMIZ İÇİN KENDİ KA-
ZANCINI AYAKLAR ALTINA
ALİYOR

BENSE HİÇ BEĞENME-
DİM YÜZÜNÜ.

YENİ MÜŞTERİLERDEN LOKANTACI
KADIN DA MEMNUN DEĞİLDİ.

BAŞIMA BİR İŞ AÇMASINLAR.
KİMİN NESİ.. NEREDEN GE-
LİYORLAR BELLİ DEĞİL..

HASTAHANEYE KADAR GEL-
Dİ. ÇOCUĞUNU GÖRDÜ.
BANA NEYE GELMEDİ.
ARTIK BURADA BİZİ HİÇ
BULANMAZ

BÜTÜN HÂDİSELER UBALDONUN
AKLINDAN ZORU OLDUĞUNU GÖS-
TERİYOR.. NEYDİ O BENİ KARA
GÖZLÜKLE GÖRDÜĞÜ ZAMANKİ HALİ..
NEYE MAKSİMİLYANDONUN PARIS
SEYAHATINI UYDURDU.. YA ÇOCUĞU
NU BOĞAZLATMAYA NASIL RAZİ
OLDU?.. DELİ.... DELİ..

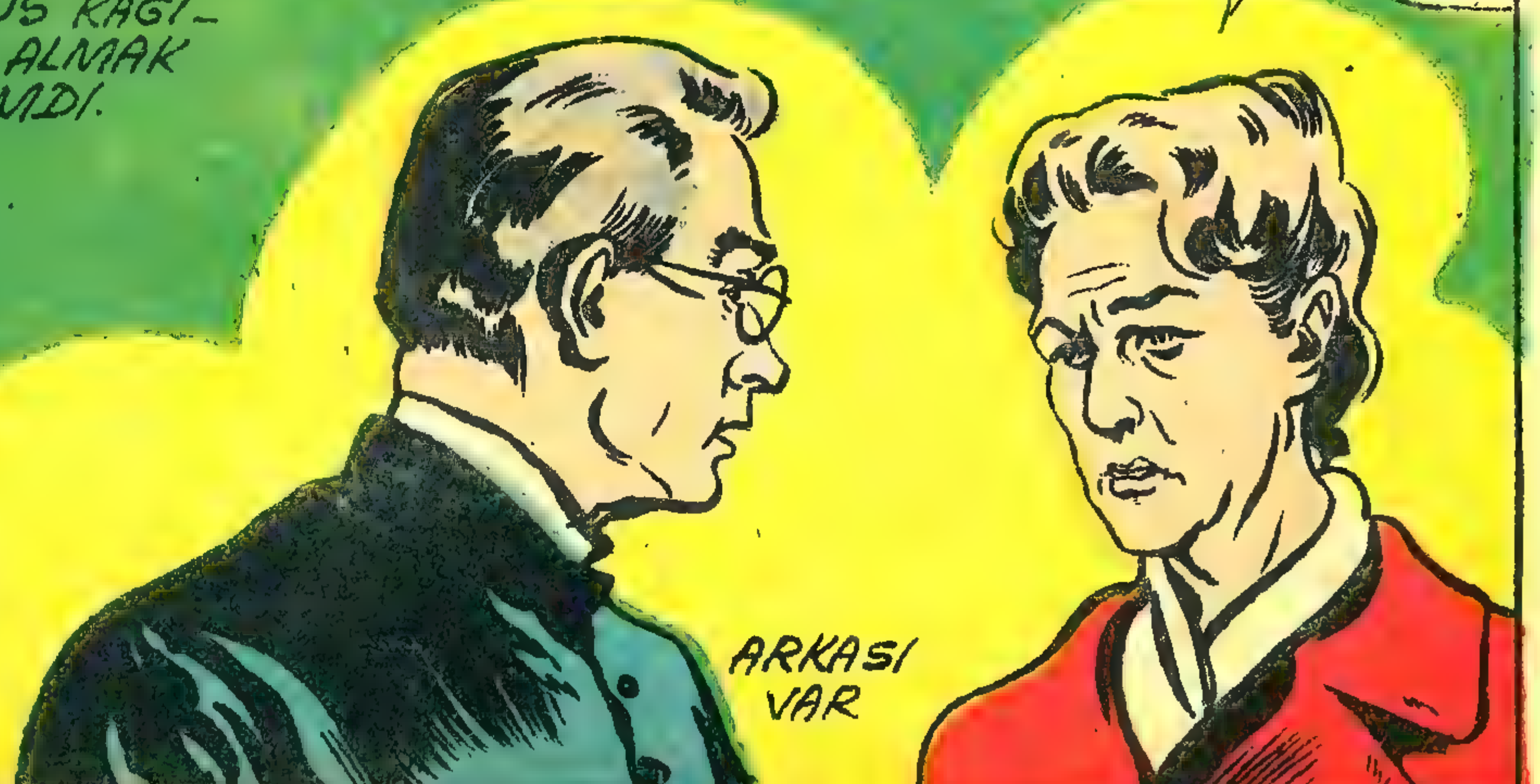

SEVGİLİ KIZIM.. ARTIK
SENİN İÇİN YAŞIYACAĞIM.
GÜZEL YAVRUM. ARTIK BE-
NİM BİRİCK SEVGİLİM SENSİN

BİR YANDAN
DA KANUNİ
FORMALİTELERİ
BİTİRMEK
ELENDORANIN
NÜFUS KAĞI-
DINI ALMAK
LÂZIMDI.

YARIN SABAH İKİ
ŞAHİTLE GELİNİZ
İŞİNİZİ YAPAYIM

ÇOCUĞUN BABASI MEÇ-
HUL DESENİZ OLUR
MU?

ARKASI
VAR

BABASI YOK
NE DEMEK?
YANI ÖLDÜ MÜ?

HAYIR MUHTEREM
PEDER.. BABASI
KIZINI TANIMADIDA.

RAHİP MESELEYİ ANLADI. BAŞINI SALLADI

ACIKLI BİR İZAHAT BU..
ZAVALLI YAVRUCAK BÜ-
TÜN HAYATINDA ANA-
SININ BU SUÇUNU YÜK
OLARAK TAŞIYACAK..

MAALESEF ÖYLE
EFENDİM..

BAYAN AZTİ-
RİD İÇİNİ ÇEKE-
REK AĞLADI.
VE KENDİ KEN-
DİNE SÖYLENDİ.

BİR DELİNİ Kİ-
Zİ OLACAĞINA BA-
BASIZ OLSUN
DAHA İYİ..

ERTESİ GÜN
VAFTİZ MERA-
SİMİNDEN SON-
RA TORUNUNU
NÜFUS KÜTÜ-
ĞÜNE YAZDIRIR.

KIZIN ADI: ELEONDRA
SOYADI: HALLAND
ANNESİ: ORORA
BABASI: MEÇHUL..

BAYAN AZTİRİD BU YALANLA
TORUNUNU UBALDO'NUN ELİNDEN
KURTARDIĞINI SANIYORDU.

BAKALIM O ALÇAK YİNE SENİN
ÜZERİNDE BİR HAK İDDİA ETSİN.
KANUN NAZARINDA SEN ARTIK
ONUN KIZI DEĞİLSİN..

...BABASI: MEÇHUL

Sırat Köprüsü

Yazan: KEMALETTİN TUĞCU
Aşk ve Macera Romanı: 25

Sabahın sekizine doğru Celil gözlerini açtı. Hafif bir ateş vardı. Ağzı kurumuş bütün duyguları iyice zayıflamıştı. Ağır başlı ve pek ciddi olan bu gence karşı içimde bir kardeş sevgisi duydum. Gayri ihtiyari başını okşadım. Dudaklarını güçlkle araladı ve:

— Tetanos, dedi.

Hemen cevap verdim.

— Yapıldı Celil Bey.

Doktoru götüren Raif ilaçlarla gelmişti. Eli alışkın olan Mari ona enjeksiyon yaptı. Önce bir çay içirdik. Doğrultup arkasına yastıklar koyduk. Yatağının yanına bir iskemle çekerek doktorun tavsiyesi üzerine et suyu içmesine yardım ettim. Hiçbir müşkilât çıkarmadı. Tamamiyle teslim olmuş bir durumdaydı. Rahat bir şekilde uzandığı zaman bana:

— Siz Emel Hanımsınız, değil mi? dedi.

— Evet, dedim.

— Beni belediye hastahanesine yollayınız.

— Hastahaneye gidecek kadar kuvvetleniniz, o zaman istediğinizi yaparız. Biraz kan kaybınız var. Burada size iyi bakılacağından emin olunuz.

İnanmaz gibi yüzüme baktı. Hafif bir hiddetin ışıkları soluk göz bebeklerini canlandırdı:

— Ben ne yaptım ki öldürmeğe kalkıyorsunuz?

Belki haklı idi. Hakikatı bilmiyordu. Gülümsüyerek:

— Daha dostu düşmanı tanımadınız, dedim.

Mariye ve bana ayrı ayrı baktı. Gözlerini kapattı. Biraz sonra tekrar açtı:

— Cebimde İstanbuldaki evimin adresi vardır, dedi.

Sadri Bey, beni ilk defa istasyondan alıp getiren genç içeriye girdi. Ayakta durarak şöyle anlattı:

— Emrinizi yerine getirdim Emel Hanım. Selim Beyefendi köşkten çıkınca elektrik santraline gitmiş, oradaki bekçinin mavzer tabancasını ve yirmi beş kurşununu isteyip almış. Sonra yürüyerek uzaklaşmış. İki saatten beri kapıcı Rüstem de ortada yok. Koruculardan ikisini de yerinde bulamamışlar. Başka bir emriniz var mı?

— Teşekkür ederim, dedim. Kapıya güvendiğiniz bir adamı koyunuz. Raif Beyefendinin hizmetinde bulunmak için buraya gelsin. Jipin şoförünü de bir odaya kapatınız.

Doktor yattığı yerden dinliyordu. Kirpikleri hafif aralıktı. Mariyi yanında bırakarak çıktım. Raifle konuştum. Bana hâdiseyi şöyle anlattı:

— Selim Bey acele ilaç lazım olduğunu söyleyerek hemen hareket etmemiz lazım geldiğini anlattı. Gitmeğe mecbur oldum. Hakikaten çok telâş ediyordu. Adanaya gittik. Orada daima alış veriş ettiği eczahaneye girdi. Uzun müddet kaldı. Geri dönüşte çok ağır gitmemi emretti. Büyük rampayı çıkarken bana sol taraftaki hendeği işaret etti ve heyecanla anlattı: «Bizim jip olmasın!» Hakikaten beş metre kadar aşağıya düşmüş olan jip Beyefendinininki idi. Arabayı durdurtup oraya koştuk. Celil

Bey otomobilin ön tarafındaydı. Celil Beyin yüzü kan içindeydi. Fakat daha bayılmamıştı. Etrafta makine parçaları bulunuyordu. Ben arabayı düzeltmeğe çalışıyordum. Celil Bey kendi kendine doğrulmak istiyordu. Bu anda Selim Beyin elini pencereden uzattığını ve elindeki demir çubukla Celil Beyin başına vurduğunu gördüm. Celil Bey haykırdı. Başımı o tarafa çevirdim. Doktor bana arkasını dönmüş, elindeki demir çubuğu bırakıyordu. Umulmaz bir soğukkanlılıkla «Zavallı genç» dedi. Bu kadar vahşi bir harekete inanmıyordum. Yanlış gördüğümü sanıyordum. Doktorun başında o zamana kadar bir kan izi yoktu. Başından oluk gibi kan fışkırdığını gör-

Süreyyayı içeriye getirdiler.

düm. Ben hemen bu kanı dindirmek için bağlamak istedim. Fakat Selim Bey «Mikrop kaptırırsın, bırak aksın, kendi kendine phtılaşır» dedi. Yaralıyı kucağıma aldım. Hendekten çıkartarak otomobile götürdüm. Hemen hareket etmek istiyordum. Fakat Selim Bey şoförü aramamızı söyledi. Şoförü çalırların arasında gördük. Baygın yatıyordu. Onu da otomobile götürdük. Yolda Selim Bey: «Acele etme, ağır ağır, yaralıları sarsma» diyordu. Fakat durmadan akan ve otomobilin içinde göllenen kan beni sinirlendiriyordu. Nihayet köşke geldik.

Doktorun kasti iyice anlaşılıyordu. Duyduğum nefretten ellerim titriyordu. Raife sordum:

— Jipi kullanan kimdir?

Genç şoför biraz tereddüt ettikten sonra:

— Yeni alınmıştı, dedi. Süreyya adında bir genç. Kamyon kullanıyordu. Celil Bey dönerken jipi kullanmağa kalkmış.

Gözlerimi Raife dikerek sordum:

— Bu kazaya inanıyor musunuz?

Raif kıpkırmızı oldu ve:

— Eğer bir kasit veya ihmal olmasaydı şoförün kendi yerinde bulunması gerekirdi, dedi. Halbuki kendisini bir çalılık içinde bulduk. Şoför mahallinin kapısı da kapalıydı.

— Söyleyiniz de Süreyyayı buraya getirsinler.

Raif gitti. Biraz sonra Sadri Beyle birlikte şoförü getirdiler. O turttum ve geçmiş olsun, dedim.

Etrafına emniyetsiz gözlerle bakıyordu. Teşekkür etti. Tamamiyle it kılıklı ve gözü kanlı bir adamdı. Geniş omuzları, kuvvetli kollarıyla kamalı, bıçaklı bir insan olduğunu gösteriyordu.

— Bana bak, dedim. Doktor Selim bu işin içinde kasit olduğu anlaşıncaya kaçıp gitti. Şimdi bu suikastin yegâne suçlusu olarak elde sen varsın Süreyya. Sen başkalarının hesabına kendi kendini yak-tın. Ortada anlaşılmamış bir şey yok. Sen nasıl jipi uçuruma doğru sürüp kendin dışarıya atladınsa Selim Bey de seni bu cinayet uçu-rumuna atıp kendisi kaçıp gitti. Benim sana söyleyeceğim bundan ibaret.

Hâdisenin olduğu yeri iyi bildiğim için kasit hareketini hemen hemen aynen tayin etmiştim. Renkten renge giren Süreyya:

— Ben kasit masit bilmiyorum. dalga mı geçiyorsunuz Allamınızı severseniz. bu ne biçim iştir, diye haykırdı.

Ben işaret ettim:

— İşimiz bitmiştir. Süreyyayı yerine götürünüz ve siz Raif efendi Celil Beyin yanına geliniz.

Süreyya fena halde direndi. Fakat Raif ondan aşağı bir erkek değildi. Gözlerini açarak ve tabancasını çekerek üstüne doğrulttu:

— Kendini böyle kurtaramazsın. Uslu dur.

— 23 —

Tahminimde hiç aldanmamıştım. Doktorun yanına döndüm. Biraz daha iyi olan doktor onu görünce sarardı ve:

— Emel Hanım, Emel Hanım, bu adam, dedi. Bu adam da bera-berdi.

Kalkıp kendisini korumak ister gibi bir hali vardı. Elini tuttum ve:

— Raif iyi bir insandır dedim.

— O da vardı Emel Hanım. Başıma demirle vurdular.

— Vuran Raif miydi?

— Bilmiyorum. O da vardı.

Bu anda Raifin gözlerinde yaşlar belirmişti. Ben yüzüne dikkatle baktım. Şoför dudakları titreyerek:

— Size anlattığım gibi. Vuran Selim Beydir, dedi.

— Ne olursa olsun dedim. Sizden şüpheleniyor. Gidiniz buradan.

Raif kekeleydi:

— Hanımefendi, Allah sizi inandır-sın.

— Çok söylendin Raif, dedim. Çık dışarı.

Şoför ağlamağa başladı. Bu hareket ona hakikaten dokunmuştu. Paylanmış bir çocuk gibi ağlıyordu.

Odada Mari ile ben kaldım. Celil Bey sordum:

— Bu gencin size vurduğunu mu sanıyorsunuz?

— Bilmiyorum, dedi.

— Size vuran Selimdir. O sırada Raif jipi doğrultmağa uğraşı-yormuş.

— Hatırlamıyorum.

— Kaza nasıl oldu?

— Kaza değil Emel Hanım.

— Anlıyorum. Siz olanı söyliyebilir misiniz?

— Bir inişeydik. Araba ağır-laşmıştı. Önde keskin bir viraj vardı. Şoförün bir eliyle kapıyı açtığını ve basamağa basıp vitesi hareket ettirdiğini gördüm. Kendisini geri attı. Kapı kapanmıştı.

(Arkası var)

İŞTE İLÂHİ
ADALET..

51

ADALAR KRALİÇESİ

JOFRE BÜYÜK BİR KORKUYA KAPILMIŞ GİBİ
KILINCINI ATIP KAÇMAYA BAŞLADI.

ATMACA REİS YERE YUVARLA.
FELÂKET..

KRALİÇA ÜMİTSİZ BİR HALDE
ALLAHIM.. SİZİ KURTARMAK İS-
TİYORDUM. BENİ KALLEŞÇE
KÖŞTÜ JURDU

DIŞARI ÇIKINCA
ETRAFINA BAKIN
DI. GÖZLERİ BÜ-
YÜDÜ VE BÜYÜK KAYALARI KAPININ AĞZINDA AÇIL-
MIŞ OLAN DELİĞE YUVARLAMAYA BAŞLADI.

GÖLGESİ BENİ TAKIP ETMEDEN DERHAL
BURADAN UZAKLAŞMALIYIM

SONRA SALLANA SALLANA
SAHİLE DOĞRU YÜRÜMEYE
EN SEVGİLİ AR. BAŞLADI
KADAŞIMI ÖLDÜRDÜM. O
BENİ ÇOK SEVERDİ.

NEREYE GİDİYORUM BENİ
ŞATOYA MI? RUHU BENİ
ORADA DA TAKIP EDECEK
TİR. BENİM BURADAN KAÇ-
MAM, İZİMİ KAYBETTİRMEYİ
LAZIM.

BU SIRADA MAĞARADA

BURADAN KAÇIP
KURTULMAGA
ÇALIŞIN..

SİZİ BIRAKA-
MAM. BENİM
YÜZÜMDEN
BU YARAYI
ALDINIZ..

YARDIM İSTEYİN.. NASIL? DIŞA
BENİM... İÇİN.. RIDAKİLERİN
HEPSİ DÜŞMAN.
HAYATTA OLDUĞU
MU DÜYÜNCE BE-
Nİ ÖLDÜRÜRLER

MAJESTE.. DIŞARIDA... KRAL GON-
TRAND SİZİ BEKLİYOR..

ARKASI VAR

SOYADI BELÂSİ

Yazan: M. YAMAN

simlerin insanların üstündeki tesiri büyüktür. Onun adı Hakkı idi ama soyadı Açık göz. Babadan kalma bir soyadı. Aslına bakarsanız babası da pek açık göz bir adam değilmiş. O da babasından almış bu ismi.

Fakat arkadaşları dillerine takmışlardı bir kere. Eline bir kumaş geçirip, elbise yaptırırsa, yarı şaka, yarı ciddi söylenirlerdi :

— Adı üstünde. Açık göz işte. Nereden de bulur böyle şeyleri.

Fakülteden yeni çıkmıştı. Daha iyisini buluncaya kadar dairelerden birisinde bir iş aldı. Az maaşa kanaat ediyor ve çalışıp duruyordu. Arkadaşları :

— Açık göze bak, kapılandı, diyorlardı. Bir daha arıyaduralım. O tıkr tıkr maaşlarını alıyor.

Halbuki tamah yüzünden işsizdiler. Yüksek mevkiler arıyorlardı. Hakkı onlarla yine buluşuyor, arkadaşlığını yapıyordu.

O da gençti dışarı hayatını pek sevmeyi için evlenmeyi kafasına koydu. Fakülte arkadaşlarından bir Nihal vardı. Her gencin gönlünde bir aslan yatar. Hakkının da gönlüne bu kızcağız kurulmuştu.

İstiyenin bir yüzü, vermeyenin iki yüzü kara, diye ilk ağızda bu kıza baş vurmuş ve şöyle demişti :

— Ben sizi çok beğeniyorum. Evlenmek istiyorum. Eğer avukat olup ömrünüzün sonuna kadar çalışmıyacaksanız bu fikrimi tetkik ediniz.

Kız gülümsedi ve :

— Vay açık göz vay, dedi. Herkes ten önce davranmak istiyorsun demek? Hakkı sıkıldı. Fakat kız sözünü düzeltti :

— Daha pek erken. Maamafih ben kendime koca olmak isteyenlerin listesinin başına sizi yazacağım. Hakkı tekadümünüzü de daima hatırlıyacağım.

Bu da bir vait sayılır. Hakkı müktesit davranıyor, kendisini yıpratmıyor, dürüst bir yol takip ediyor ve eline geçen parayı da saklıyordu. Kirada bir evi, taşrada bir bağı vardı. Nihali düşünüyordu, hayalinde bir yuva kuruyordu.

Bu konuşma yüzünden aralarında bir hususiyet belirmişti. Fakat arkadaşları bu arkadaşça konuşmaları okadar süüstimal ettiler ki Hakkı :

— Nihal dedi. Fakülteden çıkınca ya kadar diğerlerinden fazla sana sokulmamak zorundayım. Nazik arkadaşlarımızın senin hakkında yanlış düşünmeğe başladıklarını görüyorsun. Ben seni seviyorum Senin için hazırlanıyorum. Daha sonra görüşürüz.

Dediğini de yaptı. İş sadece selâma döktü.

İşte ufarak bir iş sahibi olup hazır parasını da düşününce, tamam dört yıl sonra bir gün arayıp, tarayıp kızın evini buldu :

— Eski teklifimi tazelemeğe geldim Nihal, dedi.

Kız yerin dibine geçti. Bu samimiyet ve dürüstlük karşısında ellerini yüzüne örterek ağladı :

— Hakkı bey, senden sonra benimle az uğraşmadılar. Hattâ arkadaşlarımızdan Hayati ile geçen seneye kadar nişanlıydım. Zengin bir kız buldu, onunla evlendi. Nişan bir leke ifade etmez. Fakat benim için öyle olmadı Hakkı. Anamdan bile gizlediğim bu suçu sana itiraf ediyorum. Beni mazur gör. Gençliğe kapıldım, inanmak zaafında bulundum. Onların ailesine misafir olduğum bir gün o benim zaafımdan istifade etmesini bildi.

Hakkı fena halde üzüldü. Kızın göz yaşlarına iştirak etti :

— Yazıklar olsun, dedi. Dört yıldır seni bekliyorum. Dört yıldır senin için hazırlandım. Ne geçdim, ne yürüdüm. Seni okadar benimsemiştim ki.

Hakikaten müteessirdi. Dünya başına zindan kesilmişti. Kızın helâk olduğunu görünce birden davrandı :

— Nasıl olsa evleneceksin. Ben se-

nin suçunu bilmeyeceğim. Asla hatırlamıyacağım. Böyle kalbin iştirak etmediği leke, leke sayılmaz. Evlenelim Nihal.

Yeis içindeki Nihal bu mert erkeğe ilk defa vuruldu. Ona dört elle sarıldı. Nihayet utana utana evlenmeğe razı oldu.

Hakkı eserip beserdikten sonra düğün için arkadaşlarını davet etti. Herseyi unutan adam suçluyu da unuttu. Hayatiyi de çağırdı. Hayati eski nişanlısının düğününe geldi. Fakülte arkadaşları, hep bir arada yiyor, içiyor, türlü şakalar ederek gülsüyorlardı. Tabii bu arada Hakkının açık gözlüğü sık sık mevzu bahis oluyor, dokunduruyor, haset ediyordular. Bu şakalarda en fazla ileriye giden de Hayati oluyordu. Bir aralık :

— Vay açık göz vay, demişti. Daha

fakültedeyken kancayı taktı. İşte nihayet arzusuna nail de oldu.

Zengin bir tüccara damat olan bu yüzüze acı caı bakan Hakkı tahammül edemedi arkadaşının kulağına eğildi :

— Bari sen olsun söyleme. Bırak bu pis şakayı. Nihal benden suçunu saklamıyacak kadar dürüst davrandı.

93 Viktor Hügonun BÜYÜK ROMANI

11

TOPÇU ERİNİ MANGANIN ORTASINA GEÇİRDİLER.

BİRAZ SONRA GEMİNİN KİÇİNDAN SİLAH SESİ DUYULDU. ERİNİŞİ BİTİMİŞTİ.

AZ SONRA DA BEZE SARILMIŞ ÖLÜ DENİZE ATILDI.

İHTİYAR YOLCU SANKİ HİÇBİR ŞEY OLMAMIŞ GİBİ BÜYÜK DİREĞE YASLANMIŞ DÜŞÜNÜYORDU.

İYİ BİR ŞEF... BUABERTELO YAVAŞ SESLE YOLCUYU ÖVDÜ.

DENİZ GİTTİĞE KÖTÜLE. ŞİYOR GEMİYİ BEŞİK GİBİ SALLIYORDU.

NEREDEYİZ... KÖTÜ BİR YOLCULUK. TA KÖMUTANIN SERDÜMEN JAZİYETİ GİTTİĞE VAHİM BULUYORDU.

GECE GÖK FIRTINALI VE KÖTÜ GEÇTİ. BERTELO BİR PARÇA OLSUN GÖZÜNÜ KIRPMADI. SABAH KADAR DİDİNDİ DÜRDÜ.

ERTESİ SABAH GÜN DÜĞARKEN FIRTINA, BİRAZ DİNDİ FAKAT ORTALIĞA BİR GÖZ GEZDİRİNCE YENİ BİR TEHLİKE GÖRDÜLER.

114 YELKENLİNİN BİR YANI SİĞ VE KAYALIKTI. BİR YANINDA DA SEKİZ GEMİLİK BİR...

BİR ÖLÜM, KALIM HARBI YAPMAK ZORUNDAYIZ. KAÇAMAYIZ.

... DÜŞMAN FİLOSU VARDI.

BERTELO KONT VİYÖVİL'İN KULAGINA BİR ŞEYLER SÖYLEYİ. KONT AŞAĞI İNDİ ARKASI VAR

FIRTINA KAPTAN

6

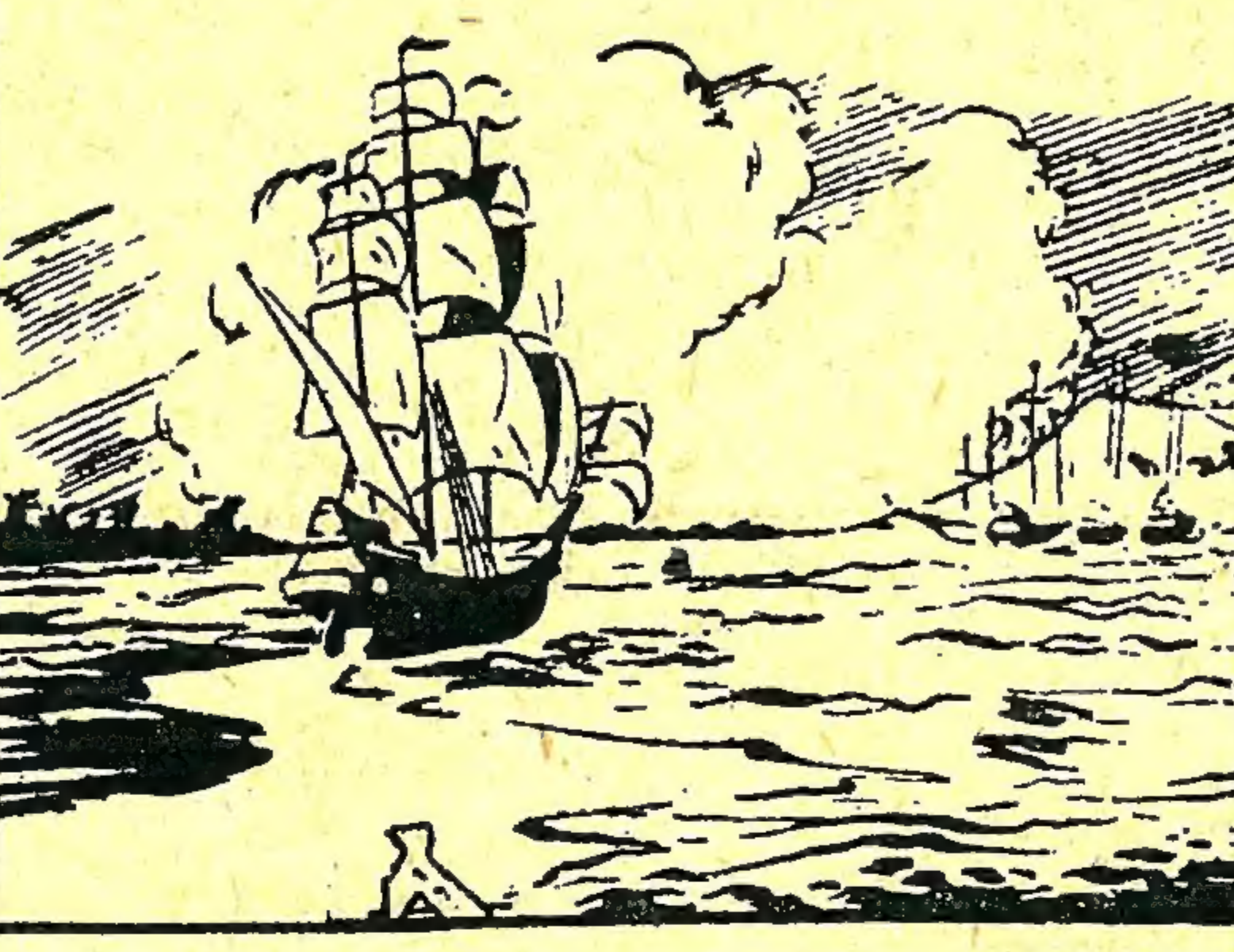
KULAK ASMAYIN.. HEPSİ YA-
LAN.. SİZE HER ZAMANKIN-
DEN DAHA FAZLA PAY VERE-
CEĞİM.. BOŞ VERİN ONUN
SÖZ-
LE-
RİNE..

KORSANLAR İNİN BU SÖZÜ
ÜZERİNE..
YAŞASIN
FIRTINA KAP-
TAN..
YAŞASIN
KRALIN KOR-
SANLARI

ERTESİ GÜN KORSANLAR UĞRAĞI
BİR LIMANA GELDİLER.

TAYFALARDAN PAKO ŞEHİRE İNDİ
EYVAH FREMÖZ! BENİ
TANIRSA MAHVOLDUM.
GELİYOR.

PAKO BURADA NE İŞİN VAR?
SEN PRANGA MAHKUMU DEĞİL
MİSİN? SENİ HABER VERSEM
HAPİSHANEYİ BOY BENİ AFFE.
LARSIN DİN.. BANA
ACIYIN EFENDİM

HAPİSHANEDEN KAÇTIM. BUNU
KİMSE BİLMİYOR. BENİ HABER
VERMEZSENİZ BU GECE GE-
MINİZE GELİR SİZE MÜHİM
BİR SIR SÖYLERİM

DEMİK YARIN SABAH İSPANYOL
HAZİNESİNİN EN KIYMETLİ MAL-
LARINI YAĞMALIYA
İSTE.. YERİNİ BİLMİYORUM..
ÇAKSINIZ. NE-
REDE?

HEY... NÖBETÇİ.. GİT FIRTINA
KAPTANINDAN BİR RANDEVU
AL.. ONUNLA KONUŞACAĞIM.

FIRTINA KAPTAN... BEN KONT FRE-
MÖZÜM.. KRALIN KORSANI.. TANİŞ-
TİĞİNİA MEMNUN OLDUM.

YOLUMUZ AYNI.. İŞBİRLİĞİ
YAPALIM. İSPANYOL KRALININ
DONNA KONSUELOYA GÖN-
DERDİĞİ ALTIN DOLU KAL-
YONLARI YAĞMALA-
YIP PAY
EDELİM.

TEKLİFİNİZE TEŞEKKÜR EDERİM.
FAKAT BEN YALNIZ ÇALIŞMAYI TER-
CİH EDERİM. ALTIN DOLU KALYON-
LARI KİM YAĞMA EDERSE
ONUN OLLUR. AĞZIMDAN
LAF KAPMA-
YA ÇALIS-
MAYIN..

KRALA GÜVENMEYİN.. SİZİ EN
UMMADİĞINIZ YERDE JURABİLİR
GANİMETİN ÜÇTE BİRİNİ VERİN
DOST KALALIM.. BİRBİRİMİZE
MUAHTA
CİZ.

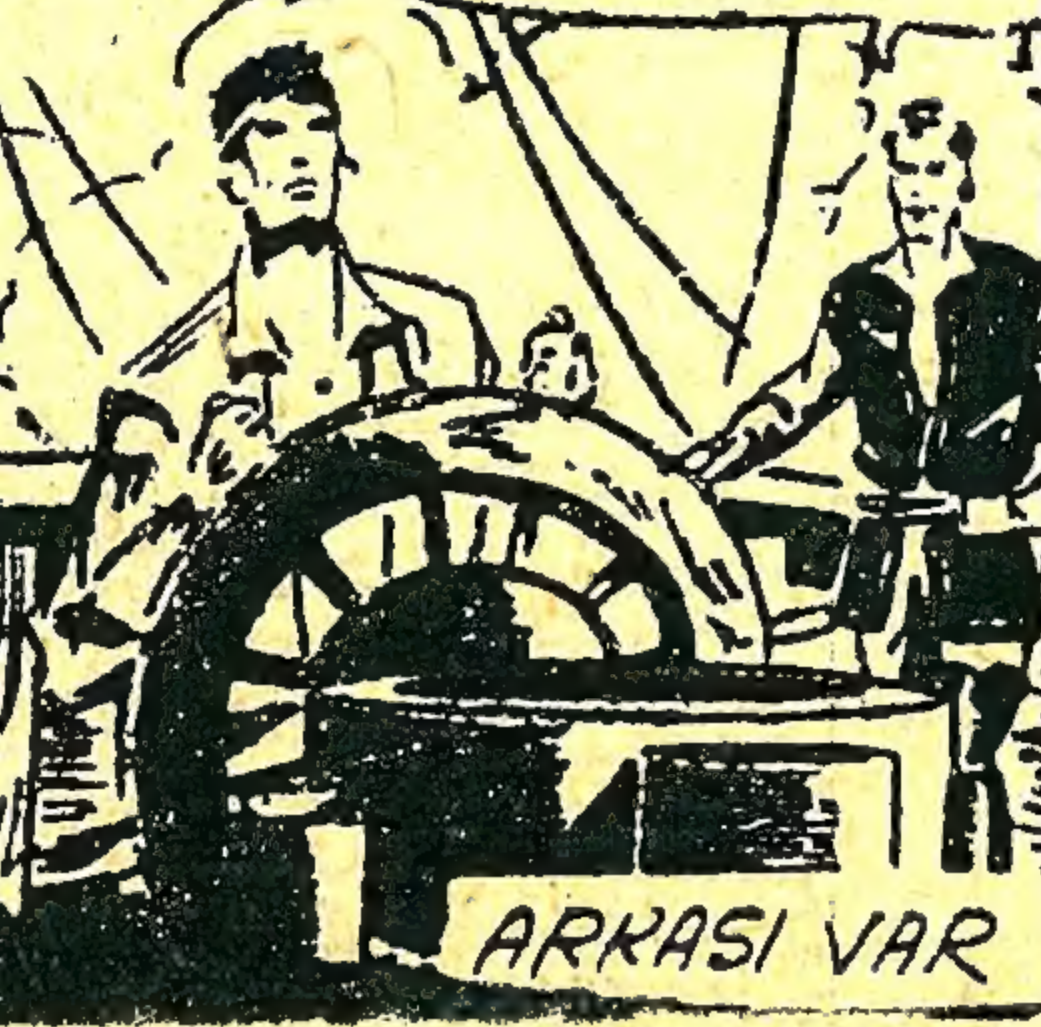
SERSEM.. SEN NASIL KRALIN
ARKASINDAN ATIP TUTARSIN.
DEFOL BURADAN.. SEN TAM
MÂNÂSİYLE
BİR HAYDUT
SUN.

SENİ ASTIRACAĞIM.. HEM DE KRAL
SARAYININ AVLUSUNDA.. YAKINDA..
GÖRÜRSÜN SEN...

HAYDİ HERKES İŞ BAŞI.
NA.. YOLA ÇIKIYORUZ.
PROGREZUYA
DOĞRU..

KARANLIKTA GÖREN GÖZLERİ
(6. sayfadan devam)

lahi...»

Candy Bess'in yüzü birdenbire ışı-
landı : «O dikkatsiz şoförün sahiden bir
derse ihtiyacı var, diye cevap verdi.
Fakat ortalık, plâkadaki numarayı be-
nim de okuyamayacağım kadar karanlık
değildi. Bayılmadan önce son olarak
dokunduğum şeyi şimdi gayet iyi hatırlı-
yorum. Parmaklarımın arasından ka-
yan kabartma şekiller, görmiyen gözleri-
min önünde canlanıverdiler işte. Otomo-
bilin numarası — UN — 817 idi, Gal-
lagher...»

GİZLİ KUVVETLER (4. sayfadan devam)

Sizden ve Kristin'den bahis aç-
mıştım. Sizlerin isterseniz onu zi-
yarete geleceğinizi düşünerek siz-
leri görmek isteyip istemediğini
sordum. Bu sözüm onu çok mü-
teessir etmiş olacak ki bir lâhza
düşündükten sonra bunun lüzum-
suz olduğunu söyledi.»

Pazartesi günü akşamı Kristin
geceyi geçirmek üzere Beril'e gel-
mişti. Sabaha kadar her ikisi de
uyumadı.

Beril:

— Hakikaten sinirliyiz. Buna
rağmen kendimi hiçbir zaman şim-
diki kadar sakin hissetmemiştim.
Yalnız sinirlerimiz çok gergin..
dedi.

Kristin:

— Ben okadar müteessir olmu-
yorum. Yalnız sizden korkuyorum.
Halbuki Kristin de müteessir
bir vaziyette idi. Şöminenin üstün-
de duran Fransız saati şimdi onun
ölüm saatini çalıyordu. Beril, saat-
le beraber saydı.

Her şey bitmiş ve Ambroz ölüm
hududunu geçmiş bulunuyordu.

— Allahısmarladık Ambroz!

Diyen Kristin'in sesi çınladı-
ktan sonra kısıldı. Beril ona ye-
tişmeden evvel genç kız, derman-
sız bir halde yerlere uzanıvermişti.

XXXVI

Ronni Mervil sabahın erken
saatlerinde hapishaneye geldi. Ev-
velâ üzerinde bir galeri bulunan
cam vitrinli büyük bir hole girdi.
Bu holün altında birçok hücre ka-
pıları görünmekteydi. Biraz ileri-
deki kapılardan biri yarı açılmıştı
ve kapının önünde katlanmış ve
birbiri üzerine konmuş temiz üç
battaniye duruyordu. Bunlar ölüm
cezasına çarpanların yatakları ü-
zerine serilen battaniyelerdi.

Bu vaziyet sinirleri zayıf olan
kimseleri dermansız bırakan bir
haldi. Beklemek, beklemek, bu
battaniyelere bakarak ölümün gel-
mesini beklemek... Ronnide sinir
olmadığı için bu hal ona hiç de
tesir etmemişti. Biraz daha ilerle-
di. Karşısına çıkan bir kapıyı aç-
arak küçük bir avluya geçti ve ora-
da gezinmeğe başladı. Yirmi adım
ileride öte beri koymak üzere ya-
pılmış bir sundurma mevcuttu.
Sundurmanın bir tarafında açık
duran iki sürme kapı vardı. Bu ka-
pılar bir odaya açılmakta idi. O-
danın beyaz, temiz döşemesi ve
tavandan aşağı doğru sarkan bir
halat görünüyordu.

Ronni bunları seyrederken bir
gardiyan yanına yakalştı ve konuş-
muş olmak için:

— Bu sabah hava biraz serin
değil mi? Galiba böyle bir şeyi
ilk defa görüyorsunuz??

— Nasıl? Hapishaneyi mi?

Bekçi başıyla açık duran hü-
renin kapısını işaret ederek:

— Fakat böylesini herhalde
görmemişsinizdir değil mi?

— Bilâkis iki defa gördüm.

(Arkası var)

Kalb Kalbe Karşıdır!

KING KLÜPTE BULUŞAN VİOLET İLE
BARON ALÇAK SESLE KONUŞUYORLAR.

Niye geç kaldın!
Sensiz geçen her
an benim için bir
azap...

Kocamın evden çıkma-
sını bekledim.
Şimdi Tamamile seni-
nim. Yalnız öyle
Bakma etraftan
şüphelenirler.

Dünyada herkesten
seni kıskanıyorum
Violikacagım.

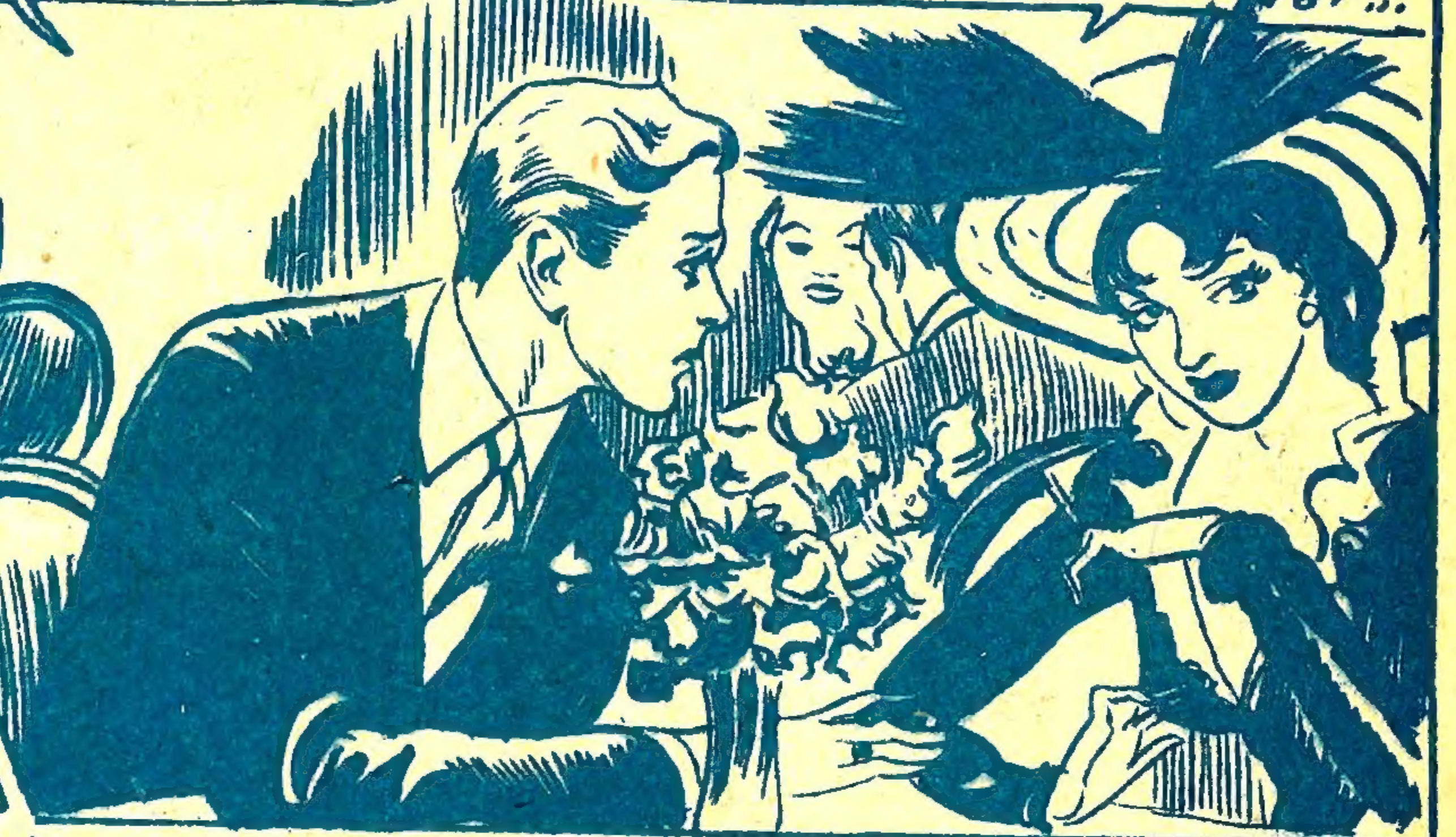
İyi ama, ihtiyatı elden
Bırakmamak lazım! İçimde
Bizi tehdit eden birşey var-
mış gibi, garip bir korku
var...

FLORA
ÜZÜNTÜ
İÇİNDEDİR.
CÖRC İLE NE
ZAMAN VE
NASIL GÖRÜŞE-
CEĞİNİ DÜŞÜN-
MEKTEDİR.
BÜSİRADA AK-
LINA VİOLET
GELMİŞTİR...

King
Klub...
Bir türlü
Bu ismi
unutamıyorum
Acaba nerede
bu Klub? Acaba Vio-
let o adamla buluşmak için ora-
ya mı gitti...

NERAKİNİ GİDERMEK İÇİN HOLE ÇIKAR.

Affedersiniz.. Acaba
King Klub nerede-
dir.

King Klub.. King
Klub.. Newyor-
ktada o kadar
çok klub varki!..

Affedersiniz, Latınızı kestim... Fa-
kat ne yapayım. King Klüpten Bah-
sedildiğini işittim de! King Klübü
Kim arıyor bu latif bayan mı?

Evet mister Mo-
reno. Siz bili-
yormusunuz?

Tabii! Ben orada her gün saat besten altıya kadar
salla şarkı söylerim. İsmim
Pirro Moreno

Memnun
Oldum

BİNBİR ROMAN

Demek King Klübe gitmek istiyorsunuz. Öyleyse lütfen koluma girin!..

Çok tuhaf bir insansınız siz!

BİR SAAT SONRA FLORA KING KÜP TEDİR.

İşte orada otomobildeki erkekle beraber Artık hiç bir şüphem kalmadı. Violet Cöbeu Aldatıyor!

ARTIK HER SEYİ ANLAMIS OLAN FLORA GÖRÜNÜP TANINMAMAK İÇİN GİTMEĞE KARAR VERİR. TAM AYAĞA KALKMAK ÜZRE İKEN SAHNEYE MORENO ÇIKAR...

Baylar Bayanlar! Burada aranızda bulunan Bir İtalyan kıızı şerefine meshur "Günesim" şarkısını okuyacağım!

MERAKA DÜŞEN DİNLEYİCİLER. FLORA-YI ARAMAĞA KOYULURLAR.

Bahse girerim ki Su karsıdaki çiçeklerin arkasına gizlenen kız olacak.

Böyle onu teshir etmesi demek. Merononun dehşetli servesi - dir.

DONUP KALAN FLORA OTURDUĞU YERDE KÜCÜLMEĞE ÇALIŞIR.

Ey benim - Günesim...

Delirmiş bu şarkıcı! Ne vardı böyle yapacak? Şimdi Violette bakıp beni tanıyacak.

HERKES GİBİ VIOLETTE ETRAFINA GÖZ GEZDİRİR. VE FLORAYI GÖRÜR.

Ne oldun Violet kam?

Hiç daha ciddi bir tavır takın ve ciddi şeylerden bahsediyormusun gibi yap...

MORENO SARKIYA DEVAM EDERKEN FLORA AYAĞA KALKAR. ETRAFTA BİR FİSİLTİ BAŞLAR.